

TEMA: LEIRSSOMMER

■ ■ Når du får dette bladet er det ikke lenge til sommerleirene er over oss. I år har du mye å velge mellom: En RV-leir, to AKP-leire, en ML-leir og RU-leiren. Det er fremdeles mulig å melde seg på, og du er velkommen til å stikke innom på utvalgte seminarer.

■ ■ Alle leire har eget opplegg for barn. Bortsett fra AKPs ene leir (vandrelairen) finner du programmet for alle leirene her i Opprør. Hos RV kan du bli med og diskutere et variert utvalg av emner av betydning for prinsippprogrammet, hos AKP er hovedtema rød feminisme og hos Revolusjon er det bl.a. militæret.

■ ■ I kjølvannet av 1. mai forsøker Finn Olav Rolijordet å oppsummere det mangfoldet som kjennetegner de ulike markeringene rundt i landet, og hva dette har å si for vår faglige politikk. I tillegg har vi portrettert RVer og tillitsvalgt Torbjørn Kristoffersen og bringer videre diskusjonen fra Menstad-konferansen.

SIDE 2-3 og 12

SIDE 4, 7 og 11

Opprør Medlemsblad for Raud Valallianse

NR 6 2000

Disposisjon:

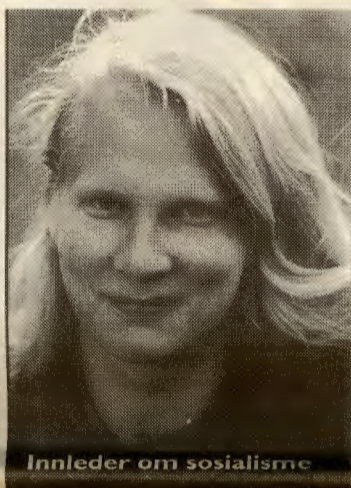
«TOBBEN»

ET RØDT NEI

MENSTADSLAGET

BRASIL

PANNEKOEK

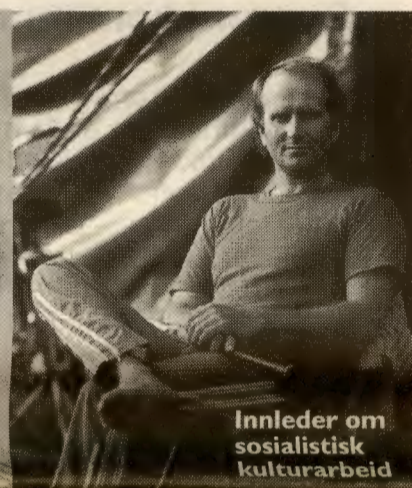
Innleder om sosialisme

Aslak Sira Myhre kommer på leiren

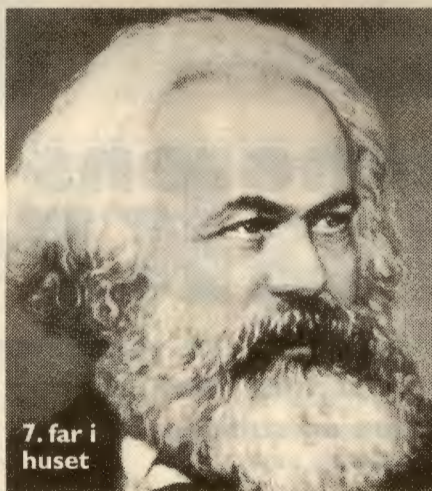
Innleder om innvandrerkvinn

Ana Lopez kommer på leiren

Innleder om sosialistisk kulturarbeid

Frode Rasmussen kommer på leiren

7. far i huset

Karl Marx kommer ikke på leiren

Innleder om sosialisme

Hannah Helseth (RU) kommer på leiren

Innleder om IT og kvinnekamp

Janne Bromseth (RV) kommer på leiren

RV-leiren 7.-11. juli i Sandefjord

■ Opprøret mot WTO og storselskapenes herredømmer brer om seg – nå trengs det et *alternativ* til det rådende samfunnssystemet. RV-leiren Sosialistisk Veivalg er stedet for deg som vil finne ut av hvordan vi kan gjøre den demokratiske sosialismen til et slagkraftig alternativ. Og det er leiren for deg som ikke har noe imot sol, sommer og ferie.

■ På dagsorden står Natos nye verdensorden, kjønnsroller i cyberspace, strategier og kampmetoder for fagbevegelsen, venstresida og den nye EU-kampen, industri vs. miljø, diskusjoner om hvordan *tankelovene* holder oppe klassesamfunnet, og mye mer. De ulike innspillene vil dessuten bli brukt i forbindelse med at RV snart skal vedta et helt nytt prinsippprogram. Dette kan du bli med å utforme!

<http://www.rv.no> - den revolusjonære heimesida for deg!

Returadresse:
Rød Valgallianse
Osterhaus gate 27, 0183
Oslo

C-BLAD

OPPRØR

MEDLEMSAVIS FOR RAUD VALALLIANSE

BLADSTYRAR: Bjarke Friborg
BLADSTYRE: Finn Olav Rolijordet,
Else Merete Thyness, Kristine Nybø

BLADBUNAD: Bjarke Friborg
TRYKK: Avistrykk Oslo

ADRESSE:
Osterhausgate 27, 0183 Oslo.
TELEFON: 22 98 90 54
TELEFAKS: 22 98 90 55
E-POST: oppror@rv.no

Stoffrist for neste Opprør: 20.7.00

Opprør i kommunene

Fylkesordføreren i Aust-Agder sier at folk skjønner ikke at de må stenge en avdeling ved sentralsjukehuset samtidig som staten har 1 milliard i oljeinntekter pr. dag. – Blant sørlendingene er det stemning for å dra til Oslo for å demonstrere, sier han til Kommunal rapport. Det samme varslers andre ordførere, i Tromsø og Rindal. Og i Kvæfjord truer ordfører Olavsén med å forlate partiet sitt, AP.

Etter det reviderte nasjonalbudsjettet får kommunene økte utgifter på grunn av utvidelse av arbeidsgiverperioden ved sykdom, kutt i sjukehusstøtte, distriktsatsing og tilskudd til bosetting av flyktninger. Lønnsoppgjøret må kommunene også dekke sjøl. Kommunene har en gjeld på over 50 milliarder.

Gjennom omstillinger og kutt har kommunene de siste åra skåret velferden inn til beinet. I mange kommuner har de nå bare to muligheter igjen. Enten må de selge ut, kraftverk, sjukehjem, barnehager, skoler og eiendom. Eller, som eneste alternativ til å rasere offentlig omsorg og velferd, må det startes et kommuneoppør.

Landsstyret i Rød Valgallianse oppfordrer til protester blant folk. For å hindre flere nedskjæringer må kommunene samle seg til felles opprør. Kommunene må gå til skattenekt.

Still stortingsrepresentantene til ansvar. Møt opp hjemme hos dem. Ta dem med til sjukehuset og sjukehjemmet, vis dem forfallet på skolen og skolebøkene. Vis dem konsekvensene av det budsjettet de har vedtatt.

Krev av lokalpolitikkerne at de går til skattenekt og gjør opprør mot statens utarming av lokalmiljøene.

Chris Hartmann

sosialisme.no

Rød Ungdom:

Sommerens vakreste eventyr

Sommer er bading, sol, romantikk, båtturer, is, sommerflørt, bål i skjærgården og salsa.

Unn deg denne luksusen med litt sosialisme på toppen. 150 sommerbrune og radikale ungdommer kommer - kom på sosialisme.no!

Sosialisme.no er Rød Ungdoms sommerleir. Rød Ungdom mener at dagens samfunn ikke holder vann*, og at vi må erstatte det med noe bedre. Men hva skal "bedre" være? Rød Ungdom kjemper for et sosialistisk folkestyre.

Sommerleiren er for alle ungdommer som har lyst. Er du for eksempel litt radikal, nysgjerrig, glad i mat, pratsom, stillfaren, skoleelev, i arbeid, glad i å diskutere, kulturinteressert, spesiell eller helt vanlig er sosialisme.no leiren for deg.

Leiren skal være på idylliske Hudøy utafor Tjøme 7.-13. august. Hudøy er ei flott øy med bademuligheter, bål plass i skjærgården, fin natur og masse sol. Prisen for hele herligheten er 800 kroner. Dette inkluderer program, mat, båt fram og tilbake og ei seng å sove i.

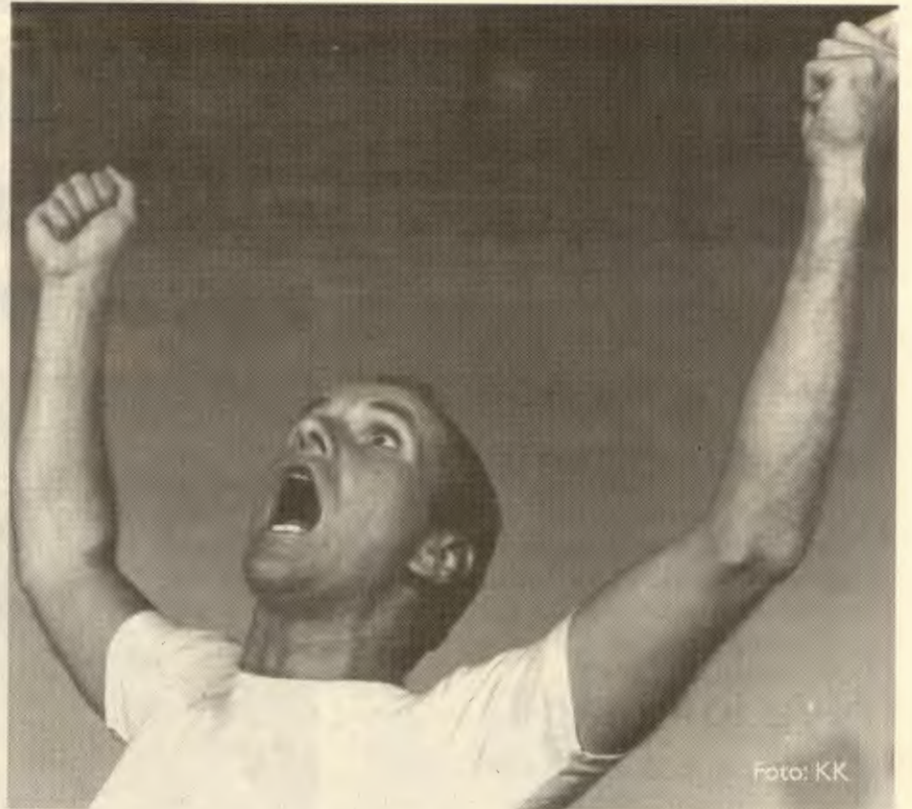
Smakebiter:

- ◆ En sosialisme for vår framtid
- ◆ Strategier for venstresida
- ◆ Feminist? Javisst!
- ◆ Aksjonsteater
- ◆ Magedans
- ◆ Kampen mot nyliberalismen
- ◆ Shocking Truth
- ◆ Antirasisme
- ◆ Sommerflørt

Rød Ungdom | Osterhausgate 27, 0183 Oslo | 22 98 90 70 | www.sosialisme.no | sommerleir@sosialisme.no

RV-leiren: Sosialistisk veivalg

I år har RV egen sommerleir. Ta med familie og venner – det blir rikelig anledning til å slappe av og slikke sol. Det er barnehage for de minste og et eget ungdomsopplegg. Her kan du bli med å legge føringer for RVs nye prinsippprogram. Første helhetlige utkast ble presentert i Opprør nr. 5, ta det med på leiren og kom med innspill.

Frode Rasmussen som ung og rasende Dario Fo-fortolker.

DATO: 7.-11. juli (langhelg)

STED:
Strand Leirsted ved Sandefjord

OVERNATTING:
Hytter. Det er også plass til telt.

PRIS
(inkl. alle måltider og overnatting):
■ Voksne 250 pr.dag (210 med telt).
■ Ungdom/ubemidlet: 180/150.
■ Barn 7- 15 år: 170/140.
■ Barn under 7 år: 100 pr. dag

VELG MELLOM FIRE PARALLELE MØTESERIER

SOSIALISME:	Er planøkonomi mulig, eller må det finnes et marked? (Torstein Dahle og Anders Ekeland)	Er det noe å lære av «arbeiderselvstyret» i Jugoslavia? (Peder Martin Lysetøl)	Hvordan vinne ungdommen (Hannah Helseth fra Rød Ungdom)
FAGLIG STRATEGI:	Internasjonal kamp mot multinasjonale eiere (Claus Jervell, Hotell- og Restaurantarbeiderforb.)	Industri og miljø – hand i hand eller motstridende interesser? (Hilde Kalleklev og Terje Kollbotn)	Ny arbeiderklasse – nye kampmetoder (Arne Rolijordet)
KVINNEKAMP:	Ny barnelov og delt omsorg? (Marit Danielsen vs Stine Akre/Marte Mjøs Persen)	Innvandrerkvinner i Norge, hva er oppnådd og hva er neste steg? (Ana Lopez)	
KULTUR:	Kampen om hegemoniet under den moderne kapitalismen (Einar Braathen)	Når det er tanken som teller – om kulturell makt og avmakt (Magnus Marsdal)	

Leiren arrangeres av RV i samarbeid med Studieforbundet for Folkeopplysning

	FREDAG 7.7.	LØRDAG 8.7.	SØNDAG 9.7.	MANDAG 10.7	TIRSDAG 11.7.
MORGEN		EN SOSIALISME FOR VÅR FRAMTID Demokratisk sosialisme mot nyliberalt barbari: Hvordan reise sosialismen som alternativ? <i>Aslak Sira Myhre, leder i RV</i>	KJØNNSROLLER I CYBERSPACE IT-revolusjonen, internettkultur og kvinnefrigjøring. Forsvinner sosialt kjønn bare alle får datamaskin? <i>Janne Bromseth, RVs kvinneutvalg</i>	SOSIALISTISK KULTURARBEID Fra det radikale 70-tallet til det kommersielle 90-tallet. Hvor står det opprørske kulturarbeidet i dag? <i>Frode Rasmussen, teatermann og sosialist</i>	STRØMSTØT I KOMMUNEKASSA Om salg av kraftverkene, den rike staten og kampen mot privatisering og nedskjæringer i kommunene. <i>Finn Olav Rolijordet, partisekretær</i>
ETTERMIDDAG		PARALLELE MØTESERIER	PARALLELE MØTESERIER	PARALLELE MØTESERIER	Avslutning av leiren – Oppsummering av innspill til prinsippprogrammet – Oppsummering av leiren
KVELD	Antikrigsarbeid og vårt syn på militæret «Ikke et øre, ikke en mann» eller «et sterkt nasjonalt forsvar». Hva skal RV stå for under Natos Nye Verdensorden? <i>RV vs. Espen Edvardsen/Tormod Strømme fra bladet Ikkevold</i>	Et kommunistisk manifest? Hva slags program for et revolusjonært parti? Presentasjon og diskusjon av utkastet til nytt RV-program. <i>Arbeidsgruppen for nytt prinsippprogram, v. Bjarke Friberg</i>	Fagopposisjon i et nytt årtusen? Storstreiken i mai var et nederlag for LO-ledelsen og for moderasjonslinjen. Har det blitt nytt rom for en aktiv fagopposisjon? <i>Anita Hanebo og Boye Ullmann, faglig utvalg i RV</i>	Sosialistisk strategi i den nye EU-kampen Skal revolusjonære og sosialister ha en egen profil i kampen mot EU? Hva skjer hvis Frp og SV bytter side, slik som i Danmark? <i>Mette Bloch Hansen, Enhedslisten og vara til EU-parlamentet</i>	(AKP-leiren begynner)

Smått og godt i RV

Ny fungerende leder i sommer

Landsstyret har imøtekommet Randi Holmelid sitt ønske om avløsning og nestleder Chris Hartmann rykker opp som fungerende leder fram til 1. august. Da er Aslak Sira Myhre tilbake fra permisjon.

Nye lokallag I

Vestnes RV ble stiftet 12. mai. Vestnes ligger i Møre og Romsdal. Fylkesleder Odd Stensholt er rimelig fornøyd med det, og vil skrive om kammeratene på Vestnes i et senere Opprør.

Nytt lokallag II

Sentrum RV ble stiftet 25. mai. Navnet til tross, laget samler unge folk fra hele Oslo, og er et resultat av utviklingen i «RVs ungdomsforum».

Landsmøtet

Tidspunkt for avvikling av neste landsmøte er bestemt av landsstyret. 23.-25. februar 2001 skal det hele foregå – og igjen er det Oslo som er stedet. Prosessen fram til landsmøtet er også i hovedsak lagt. Orientering sendes til lagslederne rett over ferien.

Stortingsvalget

Opinion gir RV 2,7% og to mandater på Stortinget i sin juni-måling. Ettersom dette er vårt mål for stortingsvalget, er jo en slik gallup hyggelig lesning. Men det må nok jobbes hardt skal vi realisere det. Forberedelsene har startet, debattopplegg for lagene kommer rett over ferien.

Sommerkampanje

Privatisering er hovedtema for årets sommerkampanje. Den vil i hovedsak foregå i august. Vi oppfordrer lagene til å fokusere på det som er brennaktuelt lokalt: salg av e-verket, blir sjukehuset aksjeselskap, kampen om Statoil eller konkurranseutsetting av kollektivtrafikken. Et eller annet galt foregår det hos alle – og som vi skal reise kamp mot. God sommer!

Innvandrerkonferanse

6.-7. mai arrangerte innvandrerutvalget i RV konferanse på partikontoret i Oslo. 20 personer deltok og nesten det samme antallet nasjonaliteter. OBS: Grunnet datakræsje og overanstrengte skrivemuskler har redaktøren besluttet å bringe mer om konferansen i neste Opprør i stedet.

Kraftkokeboka

...er nå ferdig og kan bestilles på partikontoret.

Finn Olav Rolijordet

1. mai 2000 – klassekamp, reformisme og identitet

Mens store deler av arbeiderklassen i privat sektor forholdt seg til streik ved feiringen av årets 1. mai, fant marxist-leninistene i Hordaland AKP det på sin plass å gå ut mot et samarbeid mellom RV og SV om bla parolen «Rød 1. mai – frem for sosialisme og folkestyre». Kanskje var det et betimelig innspill i debatten om sosialisme. Utspillet betydning for 1. mai-fering i seg sjøl er imidlertid lite kommentert – noen hevder at det førte til større oppslutning om parolen enn forventet. La oss vie noen minutter til betraktninger rundt 1. mai sin rolle i dag.

For få år siden ønsket borgerskapet å erklære 1. mai feiringen for død. Dagsrevyen og lokalaviser var fulle av reportasjer om «nedlagte» demonstrasjoner, dårlig besøkte møter, faner som støvet ned på loftet på Folkets Hus, viktigere i AP på frokostbesøk hos pensjonister. «Har 1. mai utspilt sin rolle? Er ikke klassene døde? Ingen går bak de gamle fanene – foreningenes medlemmer sitter vel på sjukehemmet? Har ikke folk det bra og bør ikke 1. mai som offentlig høytidsdag avskaffes – folk bruker den bare som en ekstra fridag allikevel?» Spørsmålene avslørte at de herskendes tanker er de herskende tanker.

ÅR 2000

Hvor mange gikk egentlig i 1. mai-tog i år? Ingen summerer opp på landsbasis. I Oslo var det det av de beste på de siste 10 år, i Trondheim større enn noensinne. God deltakelse i de andre store byene. Alle 1. maitogene preges av de streikende og de tøffe lønnskravene fra gruppene i offentlig sektor. Ingen spør om 1. mai har utspilt sin rolle. Feiringen har ikke bare overlevd, men viser også sin betydning for den organiserte delen av arbeiderklassen.

FRA RØD ARBEIDERFRONT...

Den revolusjonære bevegelsen i Norge bygde seg opp på en allsidighet i det politiske arbeidet som også innbefattet 1. mai. Vi reiste klassekampparoler, vi reiste kamp om hvem som skulle stå på talerstolen, kamp om hovedtaler, kamp om appellanter. Slikt ble avvist i Samorg de fleste steder, så vi dro i gang en alternativ 1. mai-bevegelse utover på 70-tallet bygd opp av faglig tillitsvalgte, ungdom, aksjonsgrupper og interesseorganisasjoner – i noen tilfeller også SV/SU. Klassekamptogene fikk mange former – Rød Arbeiderfront, Faglig Solidaritet, Enhet – Solidaritet, Faglig 1. mai Front – alt preget av ulike elementer som faglig forankring og lokale forhold. Men samme innhold – klassekamp, anti-imperialisme, lokale aksjoner. Etter hvert som ei slik linje fikk oppslutning i fagbevegelsen, ble fornyede Samorgtog samlende noen steder på 80-tallet. Andre steder besto todelingen.

...VIA EU-KAMPEN...

Årene før EU-avstemningen stod det skarp politisk kamp i de lokale Samorgene om nei-paroler. Ble det ikke vedtatt nei-parole (til tross for LO-kongressens nei), ble det to tog. Eller «tradisjonen» med to tog bare fortsatte – og gjør det fremdeles. Slike tog favner breiere enn fagbevegelsen, for eksempel på Voss der SP er med. Andre steder har Småbrukerlaget eller andre yrkesorganisasjoner alltid deltatt. Etter EU-avstemninga står 1. mai-feiringen i ei ny ramme. Det ble rom for en ny enhet i fagbevegelsen og mange steder gikk de ulike kreftene i arbeiderbevegelsen igjen sammen i ett tog.

...TIL NY ENHET...

Situasjonen i dag preges av at styrkeforholdet mellom revolusjonære og reformister har endret seg innad i klassen, i hvert fall når det gjelder posisjoner og innflytelse. Innad i våre rekker har det også siden slutten av 70-tallet pågått en diskusjon om enhet i fagbevegelsen, om hvordan vår politikk for enhet i arbeiderklassen skal gi seg utslag i arbeidet i fagbevegelsen. I sum gir dette nå utslag i flere enhetstog under de lokale LO-avdelingenes ledelse.

...OG MANGFOLD

De felles LO-arrangementene bærer ofte preg av kampen mellom de to linjene og av at arrangementene er kompromisser, mange steder er AP-hegemoniet gått tapt. Andre steder er LO-arrangementene fortsatt AP sin forlengede arm. Noen slike steder arrangeres alternative tog. På Voss har det alternative toget helt tatt hegemo-

niet – LO-toget uteble. Situasjonen landet under ett er altså at det er stor spennvidde på formelle arrangement. Men i bånd ligger en felles forståelse av klasseidentitet og at 1. mai-feiringen er viktig i seg sjøl.

FORNYELSE OG TRADISJON

Det er imidlertid behov for fornyelse. Togene må bli mer levende. Togene må i større grad preges av ungdom. «Program for dagen» må gjennom en betydelig «revisjon». Det eksperimenteres da også en del steder, slik som for eksempel Nesodden gjør. Der legger LO mye ressurser inn i ei kulturmønstring der lokale rockeband får vist seg fram. Vinterens øvinger i kjellerlokaler skal ut i frisk luft, ungdom skal slå seg løs med venner – i ei ramme satt av arbeiderbevegelsen. De fleste steder trekkes innvandrere og andre organisasjoner nå med. Det gjenstår mye i at de store kvinneforbundene preger dagen. Kransenedleggelse på morgenen kan ikke opphøre, toget kan ikke opphøre, men kanskje en del andre ting kan opphøre til fordel for nye ting. 1. mai-frokoster har stor betydning, dette står det mye å lese om i en del fagblad, akkurat nå leser jeg om frokosten til heismontørene i Oslo (Folkets Hus var full av ulike foreninger sine frokoster).

KONKLUSJON

Jeg syns at det viktigste å oppsummere av årets 1. mai er at den feires (nesten) uten angrep fra borgerskapet. 1. maitradisjonen representerer et måleinstrument på klassebevissthet – det vet borgerskapet. 1. mai som institusjon er viktig i forhold til at arbeiderklassen skal oppfatte seg som en klasse i seg selv. Neste år er det ikke streik. Da kommer vel igjen spørsmålet om «har 1. mai utspilt sin rolle?» Svaret vårt er nei – men ikke på hvilken som helst grunnlag.

Finn Olav Rolijordet

Apropos sosialisme 1. mai:

Moss

■ LO-tog med tilslutning fra RV, SV, AP. Ingen sosialismeparole.

Gjøvik

■ LO-tog med tilslutning fra RV, SV, AP, MDG, NL, NSF. Ingen sosialismeparole.

Bamble

■ Felles tog mellom RV og SV. Ei parole: For et sosialistisk Norge.

Kragerø

■ LO-tog med tilslutning fra RV, SV, AP. Ingen sosialismeparole.

Satsing på Stortingsvalget - RV skal tilbake

Rød Valgallianse har en klar målsetting i denne perioden - å legge grunnlaget for en vellykket valgkamp i 2001 slik at partiet igjen blir representert på Stortinget.

Den politiske og økonomiske utviklingen av kapitalismen i Norge, skaper daglig et objektivt grunnlag for at et slikt mål er mulig. Landsmøtet i 1999 pekte på at dette er mulig å ta mandat fra to fylker: Oslo og Hordaland. I tillegg står utbygging av partiet en styrking av organisasjonen, sentralt for å nå et slikt mål. For å nå et målet om stortingsmandat, kreves det konkrete tiltak. Landsstyret vil derfor at partiet som helhet, som en del av forbedrelsene av stortingsvalget i 2001, gjennomfører en rekke oppgaver nedfelt i denne faseplanen:

FASE 1:

I perioden fra juni 2000 og fram til landsmøtet skal følgende oppgaver prioriteres:

- det skal settes i gang en innsamlingsaksjon kalt «Rød Kontant Støtte»
- det skal gjennomføres diskusjoner i alle lokallag om stortingsvalgsatsingen og hvilke saker partiet skal profilere i valgkampen - denne diskusjonsbevegelsen skal forberedes gjennom lagslederkonferanser regionsvis og ta utgangspunkt i et felles debattopplegg utarbeidet av AU
- alle fylker skal gjennomføre nominasjon av listetopp etter denne prioriteringen:

a) Nominasjoner i fylkene i gruppe 1 før 1. november (satsingsfylkene).

b) nominasjoner i fylkene i gruppe 2 før 1. januar 2000 og gruppe 3 før landsmøtet.

■ det skal settes i gang en samarbeidsprosess om valgkampen med Rød Ungdom

■ det skal bygges opp og formaliseres nettverk innen våre målgrupper, initiativ

til dette må komme fra OU og gjøres gjennom de forskjellige utvalgene

■ politiske utspill fra kommune- og fylkestingsrepresentantene bør samordnes

■ plan for arbeidet vårt i «Aksjon for velferdsstaten» utarbeides

■ det skal lages en gjennomgang av andre partiers meritter i denne perioden, både på Stortinget og i kommunene - spesielt SV og AP

■ arbeidet med skolerings- og argumentasjonsmaterieill til valgkampen påbegynnes

■ det skal bestemmes sammensetting, oppstart osv av Valgkampsekretariatet

■ det skal nedsettes ei siste-uke-gruppe Landsmøtet må brukes til å samle RV-medlemmene til entusiastisk valgkamparbeid.

På landsmøtet skal hovedområdene for valgkampen vedtas.

FASE 2.

I perioden fra landsmøtet til valgkampstart skal følgende oppgaver prioriteres:

■ profileringskampanje rett etter landsmøtet

■ valgkampkonferanse 15.-17. juni 2001

■ 1. mai 2001 skal brukes til å markere en av hovedsakene feks ved løpeseddel og arrangementer

■ det bør gjennomføres lokale arrangementer som kan samle folk til diskusjon, skape blest om RV og bygge nettverk før valgkampen starter

■ produksjon av valgkampmaterieill bør være utført innen 1.7.

■ sommerleiren brukes til skolering og idedugnad for valgkampen

FASE 3: VALGKAMPEN

■ plan for valgkampen skal være lagd innen 1.6.2001, valgkampstart vedtas på landsmøtet.

Nominasjoner i fylkene:

Gruppe 1 - Oslo og Hordaland

Gruppe 2 - Troms, Nordland, Sør-Trøndelag, Telemark, Vestfold, Akershus, Østfold.

Gruppe 3 - Finnmark, Nord-Trøndelag, Møre og Romsdal, Sogn og Fjordane, Rogaland, Vest-Agder, Aust-Agder, Buskerud, Oppland, Hedmark.

Foto: Klassekampen

KKs venner

Klassekampens venner er en organisasjon som har som hovedoppgave å samle inn penger for å hjelpe Klassekampen, og penger er som alle vet noe som trengs dersom avisa skal fortsette som idag. Klassekampens venner samler bl.a inn 50.000-100.000 hvert år på julemessa i Oslo, folk kan også tegne seg som medlemmer og trekke 50 kr eller mer i måneden gjennom autogiro eller betale på vanlig giro. Klassekampens venner samler altså inn en ikke ubetydelig sum penger til avisa.

Det viktigste for å få avisa til å gå rundt er imidlertid abonnenter. Vi har derfor tatt en prat med Harriet Rudd som er opplagssjef i Klassekampen og medlem i styret i Klassekampens venner. Hun forteller at styret i Klassekampen er på trappene med å planlegge en abonnementskampanje fra 1. september.

Hvorfor setter Klassekampen igang en abonnementskampanje?

- Som en revolusjonær dagsavis er det helt klart et viktig mål at avisa når ut til flest mulig og blir lest av flest mulig. Dessuten er flere abonnenter helt nødvendig for at avisa skal gå rundt økonomisk, avisa kan ikke gå med underskudd i år. Målsettinga for kampanja er 1000 dagsavisabonnenter. Hovedfokuset er på dagsavisabonnenter bl.a på grunn av ordningene med pressestøtta som gjør at det gir langt mer tilbake økonomisk å verve daglige abonnenter sammenligna med lørdagsabonnenter.

Hvordan har dere tenkt å legge opp vervekampanja?

- Kampanjen kommer til å starte 1. september og vil sannsynligvis gå 4-6 uker etter det, men kampanja er på ingen måte helt ferdig planlagt ennå, presiserer Harriet Rudd. Inntil videre ser det iallefall ut til at kampanjen kommer til å bli

fulgt opp i avisa med søylediagrammer over antall verva abonnenter og vervepremier. Det kommer til å bli trykt mer informasjon om vervekampanjen i Klassekampen etterhvert som den nærmer seg.

Hva ønsker Klassekampen at RV skal bidra med?

- Klassekampen er avhengig av at RVer prøver å verve venner, arbeidskollegaer, naboer etc. Det beste hadde selvsagt vært om RV-lag og grupper kunne gjøre en felles innsats og tenke på hvordan man kan verve folk i omlandet som KK-abonnenter. RV-lag kan f.eks stå på stand en lørdag eller to i kampanjeperioden og selge KK og ha med verveblokker, verveblokker og aviser kan bestilles på tlf. 22 05 95 40. Dersom man ikke har kapasitet til å gjøre en kjempeinnsats er det uansett verdifullt for Klassekampen om man verver en eller to abonnenter. Hvis alle RV-medlemmer klarer å verve en dagsabonement vil det si nesten 2000 nye abonnenter til Klassekampen.

Klassekampens venner hadde årsmøte i mars og valgte nytt styre. Styret består nå av:

Erik Ness - Larvik. Leder
Klaus Bryn - Oslo.
Morten Falck - Oslo.
Herman Hübenbecker - Oslo.
Anne Minken - Oslo.
Harriet Rudd - Oslo.
Kristine Nybø - Oslo.
Lars Mamen - Drammen.
Håvard Pettersen - Saltdalen.
Stig Nyborg - Otta.
Anne Margrethe Jensen - Ski.
Vara: Hege Rytter Jacobsen - Moss.
Økonomiansvarlig

Ny debattliste mot Nye Nato!

Kampanjen Nei til Nye Nato har nå opprettet en egen internetliste, med målsetting om å bli et forum for alle anti-militarister. Listen er åpen for alle som støtter kampanjens grunnlag og gir mulighet til å utveksle informasjon, koordinere aksjoner, gi hverandre nyttige tips etc. Påmelding skjer fra nettsiden www.egroups.com/group/Nei-til-nye-NATO eller hos Ivar Johansen på i-johansen@c2i.net.

NATO
50 år
Ready to Kill

Minneord

Vår gode venn Frode Sandberg døde brått fredag 2. juni, bare 39 år gammel. Det var et sjokk å få vite at vi ikke lenger skal få nyte godt av hans innsikt og omtanke og hans ukuelige pågangsmot og optimisme.

Han kom med i politisk arbeid i Rød Valgallianse tidlig i 1999, og da hadde han et omfattende og langvarig engasjement bak seg i fagbevegelsen, i Blindeforbundet, i nærradiovirksomhet, i Amnesty International, SOS Rasisme og mye mer. Han gjorde en imponerende innsats som RVs førstekandidat ved kommunevalget på Stord i 1999. Etter det har han representert RV i Fylkestingets komité for kultur og helse, der han er blitt en respektert deltaker med viktige innspill og synspunkter. Han har også vært et meget aktivt medlem av fylkesstyret i Hordaland RV.

På en enestående måte kombinerte Frode en ukuelig vilje med en varm, vennlig medmenneskelighet. Hans smil og engasjement ga inspirasjon til andre, og han fikk hindringene til å se små ut. Han brukte sin følgesvenn, førerhunden «Beppe», til å gjøre dem enda mindre.

Det er en rar følelse når Frode plutselig ikke er her lenger. Hva skal vi gjøre nå?

Vi tenker på Froles nærmeste familie. Vi tenker på «Beppe».

Vi vil alle savne Frode lenge, lenge.

Torstein Dahle Mohamed Kallel

på vegne av venner i Hordaland RV og Stord RV

BRASIL:

500 år med motstand og undertrykking

Rosa og grønt i London

Ved lokalvalet i London 4. mai var det Labour-utbrytareren «Røde» Ken Livingstone som vart sigrerherre. 46% røysta på ham som ny ordførar, mens 10% gjekk til Dei Grøne. I alt fekk den ytterste venstresida 5,2% oppslutnad eller 90.000 veljarar, men delt på tre ulike lister slik at det ikkje ga nokon representantar. Før valet hadde ei lang rekkje venstregrupper gått i lag om å stifte den sosialistiske samlingslista London Socialist Alliance (LSA), mellom anna inspirert av framgangen for Scottish Socialist Party i nord. Men LSA klarte ikkje å få med seg alle, til dømes hadde sporveisarbeidarane si eiga liste – «Campaign Against Tube Privatisation».

Sjølv om LSA ikkje vann nokon representantar gjorde lista eit godt val fleire plassar, særleg i Nord-Aust-London (7%) og Lambeth/Southwark (6,2%). Etter oppsummeringa av valresultatet og røynslene knytta til praktisk einskapsarbeid er det mykje som tyder på at samarbeidet i LSA vil halde fram. I resten av landet var det fleire gode resultat for andre lister på ytre venstre, med 24% i Carlisle, 16% i Newcastle og 7% i Yorkshire. Men framleis er det heimesitjarane som er det største partiet, i London var det berre halvparten som møtte opp ved stemmeurnene.

Sjå heimesida på:
www.londonsocialistalliance.org.uk

Den 22. april i år feiret Brasils myndigheter at det var 500 år siden landet «ble oppdaget», selv om det allerede var bebodd av de innfødte. Feiringen kostet flere millioner kroner mens halvparten av Brasils ca. 165 mill mennesker lever på fattigdomsgrensen. Dette ble feiret med brask og bram over hele Brasil. De undertrykte feiret også denne dagen, i sin naive tro på at det er fremskrittet som feires. Stadig flere blir fattigere mens den rike del av befolkningen blir stadig rikere.

Men det fins et håp for de fattige og undertrykte: MST – de jordløse bevegelse og andre organisasjoner og deler av venstresiden. De feirer ikke men protesterer derimot! MST markerte dagen med protester og okkuperte 500 jordstykker som ligger brakk. Dette har de krav på ifølge den brasilianske lovverket, men myndighetene i Brasil bryr seg ikke om de fattige. De er jo allerede fattige, så de blir da massakrert og torturert istedenfor. MST har ca. en million medlemmer og har representanter i 23 av de 26 delstatene i Brasil. De jordløse bevegelse representerer i dag den viktigste sosiale bevegelsen i dagens Latin-Amerika og får støtte fra ca. 80% av befolkningen.

Den indianske og svarte motstandsbevegelsen bidrar også og viser sin motstand mot myndighetene i Brasil. De marsjerer, protesterer og har en kongress i Coroa Vermelha («den røde kronen») og i Porto Seguro («den trygge havn») der portugisere kom i land for første gang for fem hundre år siden. De protesterer fordi de blir undertrykt av den brasilianske staten og av den hvite og rike delen av Brasils befolkning, som hevder de ikke har noen rettigheter overhodet.

Det var fem millioner indianere i Brasil på 1500-tallet og nå er det kun ca. 350.000 igjen. De er frarøvet sitt land og blitt jagd til byenes slumområder. Tusenvis er blitt drept uten at noen har måttet stå til ansvar for det. Det hevdes at det var ca. fem millioner slaver som ble fraktet fra Afrika til Brasil. De blir fortsatt undertrykt etter at de

fikk sin frihet i 1888, i form av rasediskriminering, fattigdom, stor arbeidsledighet og lite utdanning. Det snakkes 186 forskjellige stammespråk i Brasil, i tillegg til portugisisk som er det offisielle språket i landet. Det snakkes også andre språk da Brasil har etterkommere av asiater, afrikanere, australiere og diverse flere europeiske land. Et internasjonalt og vakkert land uten rettigheter for de undertrykte.

Brasiliansk fagbevegelse har tradisjon for å kjempe. SINTRASEF er en fagforening som har okkupert en park foran rådhuset i Rio de Janeiro i 7 måneder. De slåss for sine jobber, 6000 er blitt oppsagt i det offentlige helsevesen. Resultatet har vært stadig mer gul feber og dengue (en malaria-liknende sykdom). Alt som følge av Pengefondets krav til alle lånerland om kutt i offentlige utgifter. «Lønnskampanje 2000» har nettopp startet i kampen for fordobling av minstelønnen.

Frei Betto, en av frigjøringsteologene fra Latin-Amerika, sier i en kronikk i Correio da Cidadania (venstresideavis) i mars måned om feiringen av karnevalet: Karnevalet viser et fjernt bilde av Brasils virkelighet. «Det som var smerte, er nå forvandlet til glede. Slavinnen er blitt dronningen. Slaven er blitt konge. De fattige er blitt rike og de rike forblir rike».

Det er falske indianere som danser samba i gatene. Det er falske slaver som danser samba i gatene, men når morgendagen kommer blir de ekte. Da blir de fattige enda fattigere og de rike enda rikere. Indianere blir igjen massakrert og etterkommerne av de svarte blir diskriminert igjen. Brasil har alltid vært sånn med masse utenlandsgjeld og undertrykking av utsatte grupper, men det spiller ingen rolle! Det er de fattige som det går utover likevel...

Betty Maria Furrevik
Latin-Amerikagruppen i Oslo,
Brasilgruppen

Foretrekker fagbevegelsen

– RV virker livredd for å samarbeide med andre partier og fører stort sett en avslørings- og demonstrasjonspolitik. Partiet kan bli et hinder for å skape allianser på tvers av fagforbunds- og politiske grenser, sier Torbjørn «Tobben» Kristoffersen. Han er leder for Oslo Transportarbeiderforening. Jeg møter han i femte etasje i Folkets hus i Oslo. Telefonen kimer i ett sett, og røykeloven er ennå ikke innført.

Tekst og bilde: Else Merete Thyness

– I fagforeningsarbeid kan det ofte være en fordel å stå utenfor de politiske partiene, sier Torbjørn Kristoffersen.

Du var med på å arrangere nei-aksjonen innafor LO. Hva likte du dårligst med det første avtaleforslaget i lønnsoppgjøret?

– Jeg var veldig misfornøyd med forslaget om treårig avtaleperiode. Nedover i Europa er det en trend med lengre og lengre avtaleperioder. Dermed får ikke fagorganiserte justert opp lønna i forhold til prisstigningen. Skal vi forandre avtaleperiodene bør de heller kortes ned.

Hva gjorde dere for at flest mulig skulle stemme nei til Hågensens og NHOs forslag?

– Vi samlet flere fagforeninger og ble enige om en plattform for hvorfor vi skulle stemme nei. Så sendte vi ut et opprop til samtlige LO-avdelinger, som igjen spredde det nedover i organisasjonen.

Er du fornøyd med det resultatet som kom til slutt?

– Vi karakteriserer det som en seier, selv om det kunne vært enda bedre. Vi fikk doblet kronerresultatet, ferien er på plass tidligere og vi er tilbake på toårige avtaleperioder.

Hva er du ikke fornøyd med?

– Fleksibiliseringsbestemmelsene som kort fortalt går ut på at det gis anledning til å bryte tariffavtalene etter avtale med tillitsvalgte. Det er litt bakvendt. Hva er poenget med arbeidstids- og skiftsbestemmelser hvis arbeidsgiverne har anledning til å forandre dem. I bedrifter med svake klubber kan arbeidstagerne oppleve et voldsomt press.

Hva er de viktigste erfaringene fra streiken?

– Streiken viste stort samhold og solidaritet mellom de forskjellige forbundsområdene. Det kan vi få bruk for i andre saker.

I fjor var du talsmann for renteaksjonen. Dere ville presse ned boligrenten og vise at den kan styres politisk. Hvordan gikk

dere fram?

– Vi jobbet på samme måte som ved uravstemningen, men her fikk vi med forbund både i og utafør LO. Vi lagde en plattform hvor vi i hovedtrekk ble enige om to punkter; politikernes unnfalighet i forhold til å styre renteutviklinga, og bankenes grådighetskultur. Plattformen ble sendt ut til diverse forbund, og så fikk vi støtteerklæringer tilbake. Samtidig foregikk det lokale aksjoner rundt omkring i landet.

Hva gjorde dere med støtteerklæringerne?

– Vi samlet dem opp og sendte dem videre til utvalgte personer. Blant annet fulgte de med et brev til finansministeren hvor vi spurte han om hvorfor ikke regjeringen bidrar til å senke rentenivået, og hvorfor det føres en politikk som gjør lønsmottakerne fattigere og Norges Bank rikere? Svaret vi fikk tilbake er at politikerne toer sine hender, men dessverre ikke kan gjøre noe med renta.

Renta gikk ned til slutt. Bidro dere til det?

– Ja, vi fikk satt temaet på dagsorden – også gjennom media.

Blir det en ny aksjon hvis renta går opp igjen?

– Ja, vi finner oss ikke i å bli straffet for tariffoppgjøret.

Hvor gammel er Oslo Transportarbeiderforening?

– Den er 107 år og har ca. tre tusen medlemmer.

Hvor lenge har du vært leder?

– Fire år.

Hva er de viktigste sakene dere jobber med?

– Vi prøver å gå utover vår egen navle. Selv om vi organiserer folk i privat sektor, arbeider vi blant annet for å opprett-

holde en sterk offentlig sektor.

Du har vært faglig aktivist lenge. Når gikk du inn i politikken?

– Jeg har vært aktiv helt siden jeg var tillitsvalgt i Yrkesskoleelevne og Lærlingenes Interesseorganisasjon og ble vervet av Rød Ungdom.

I en alder av 45 år er du fremdeles ingen sofaradikaler. Hva har holdt den sosialistiske flammen i live?

– Jeg vil gjerne bidra til at vi kan føre en politikk i Norge som tjener arbeidsfolk og lønsmottakere.

Fram til 1995 var du partiaktivist. Nå prioriterer du arbeidet i fagbevegelsen. Er det ikke viktig at arbeidere også har sentrale posisjoner i RV?

– Jeg vil heller jobbe i fagbevegelsen. Her er det mye breiere fronter og jeg slipper å ri partipolitiske kjepphester.

Kan du gi et eksempel på en av RVs kjepphester?

– RV virker livredd for å samarbeide med andre politiske partier. Dessuten fører partiet stort sett en avslørings- og demonstrasjonspolitik. Det blir for kort-siktig. Jeg vil ha resultater.

Hva skal til for at RV kan bli et parti med sterk forankring i fagbevegelsen?

– Partiet har for sterke bindinger til AKP. Kanskje er det allerede for seint for RV å bli et arbeiderparti. Det er ikke bare jeg som har sklidd ut. Hele det gamle faglige miljøet har sakte men sikkert forsvunnet.

Som parti bør vel RV prioritere noen saker framfor andre. Hva mener du er de viktigste sakene RV kan gripe fatt i nå?

– RV bør sette konkrete ord på hva som skjer i kommunepolitikken. Ord som brukerne av tjenestene forstår. Når det i fine vendinger blir sagt at det må kuttes ned på statsbudsjettet betyr det i praksis nedleggelse av sjukehusplasser og bar-

nehager.

– Jeg synes også at RV bør lage alternative statsbudsjetter. Hvis de skal være et reelt alternativ må de være konkrete.

Hvis RV kommer tilbake til Stortinget kunne du tenke deg en mer aktiv rolle i partiet?

– Det veit jeg ikke. Det er flere i det faglige politiske miljøet som lurer på om det er liv laga for et helt nytt parti på venstresida – med utspring i fagbevegelsen. Hvis vi skal lage en motoffensiv til den markedsliberalistiske politikken tror jeg den bør forankres her.

– Dessverre mistenker jeg at det er en fløy innafor RV som egentlig er imot den parlamentariske jobbinga. Hvis man er imot parlamentarismen får man ta konsekvensene av det og ikke stille til valg.

Hva forventer du av RV hvis de kommer inn på Stortinget?

– Jeg forventer at de ikke fortsetter med protestpolitikk og leiter etter avsløringer for avsløringer egen skyld, men at de jobber traust, lager egne budsjetter, og søker allianser med andre partier som står oss nær i enkeltsaker.

I Klassekampen lørdag 20. mai ble det lansert to kandidater til førsteplassen på stortingslista i Oslo: Aslak Sira Myhre og Erling Folkvord. Hvem foretrekker du?

– Erling Folkvord har gjort jobben sin – forholdsvis bra – nå ville han blitt et gjenferd på stortinget. Dessuten er det et stort hinder for RV at han er knyttet så tett opp til AKP. Jeg velger Aslak.

Støtter du kampanjen for å få Torstein Dahle inn på tinget?

– Ja, Torstein Dahle er en bra kar. Han klarer å få til noe og virker samarbeidsvillig.

Pannekoek

Pannekoek var ikkje berre stor i Nederland, men ein revolusjonær intellektuell med eit internasjonalt nedslagsfelt. Fram til 1914 var den omtykte astronomen aktiv på venstresida i det nederlandske og tyske sosialdemokratiet. Til liks med Rosa Luxemburg var han mellom dei fremste leiarane for den tyske anti-revisjonistiske venstresida, og utvikla ein kraftfull kritikk av den sosialdemokratiske vanetenkjinga. Då 1. verdskrigen braut ut var han ein av dei første som tok til orde for ein ny Internasjonale, og etter kort tid vart han ein framstående figur i antikrigsrørsla frå Zimmerwald.

VENSTRE- OG RÅDSKOMMUNIST

Slik sett spela Pannekoek ei avgjerande rolle i utforminga av den europeiske kommunismen, og ei stund sat han i leiinga for Kominterns Byrå for Vest-Europa. Likevel var han blant dei første som braut med den autoritære kommunismen. Målet var å utforme ei alternativ vest-europeisk oppfatning av kommunismen og ein kritikk av leninismen, og han vart snart den viktigaste teoretikaren for det venstre-kommunistiske KAPD. Snart gjekk Lenin hardt ut mot Pannekoek i boka si «Venstre-kommunismen: Ei barneskjold». Frå tidleg på 1920-talet til sin død i 1960 var han ein leiande tenkjar for den kvasi-syndikalistiske rådskommunistiske rørsla.

HEGEMONI OG ARBEIDARMAKT

I utgangspunktet braut Pannekoek med den marxistiske ortodoksien av di han la meir vekt på at dei subjektive faktorane verkar inn på den sosiale utviklinga: Klassemedvit, idear, vilje, moral og solidaritet. Pannekoek sin teori tok hol på eit emne som Antonio Gramsci seinare skulle utvikla vidare, nemleg førestellinga om eit ideologisk hegemoni. Han tok til orde for at underordninga av arbeidarklassa ikkje berre var grunna i økonomi og tvang, men minst like mykje var eit resultat av «det herskande mindretallet si andeleg overordning» som «dominerte heile den andeleg utviklinga, og alle vitenskapar». Gjennom sin kontroll over institusjonar som skulen, kyrkja og pressa, har borgarskapen sørgt for at «dei framveksande proletariske massane vert smitta med borgarlege oppfatningar». Pannekoek meinte at «mangelen på åndeleg sjølvstende er hovudårsaka til at proletariatet står svakt».

ANTI-PARLAMENTARISK

Opphavleg meinte Pannekoek at utanomparlamentarisk masseaksjon og parlamentarisk arbeid var to ulike – men like viktige – sider av den same revolusjonære prosessen. Etter 1910 vart han meir og

meir avvisande til parlamentarisk arbeid generelt, overtydd om at det berre var ein historisk betinga kampform som no var utgått på dato.

Pannekoek sin konklusjon var at ein aldri ville kunne oppnå sosialisme gjennom eit fleirtal i nasjonalforsamlinga, men berre gjennom å heile tida undergrave den borgarlege staten ved at arbeidarane på same tid skapte motmaktorganer gjennom massekamper. Han såg for seg ein periode med ei viss lengde, prega av konfrontasjon mellom proletariatet og borgarskapen og kjenneteikna av eit høgare og høgare nivå for masserørsler og massekamper, heilt frå gatedemonstrasjonar til generalstreik. Aksjonane ville fungere slik at dei utdanna, kollektiviserte og ga proletariatet meir styrke til å kjempe om makta i framtida, samstundes som dei svekte den kapitalistiske staten sitt fundament.

Dermed braut Pannekoek ny grunn for den marxistiske teorien, gjennom tanken om at arbeidarklassa ville skape nye institusjonelle former til erstatning for dei noverande institusjonane, og at dette var sjølve grunnlaget for den sosialistiske staten i framtida. Ingen andre marxistar hadde sagt noko slikt før, nemleg at kjernen i sosialismen var innebygd i den sosialistiske omveltninga i seg sjølv. Det handla ikkje berre om å ta statsmakta.

STREIK OG ARBEIDARRÅD

Det neste argumentet var difor at i Vest-Europa var den viktigaste taktiske utfordringa å overvinne det ideologiske hegemoniet til borgarskapen, og erstatte det med eit sjølvstendig proletært hegemoni. For å løse denne oppgåva var det naudsynt med andre middel enn den historisk forelda taktikken knytt til parlamentet og til fagrørsla. I staden var det viktig å føre ein langvarig og vanskeleg revolusjonær kamp, med utgangspunkt i ei militant og klassemedviten arbeidarklasse organisert nedanfrå på basis av nye demokratiske former for arbeidarmakt.

Pannekoek argumenterte for at arbeidarråd berre kunne oppstå spontant og organisk ut av den faktiske arbeidarkampen, og at rådsinnhaldet allereie var til stades i kimeform i slike aksjonar som «ville streikar» og fabrikkokkupasjonar. Når arbeidarane organiserte streikekomitear for å koordinere desse aksjonane vart det samstundes mogleg å omdanne dei til arbeidarråd. Desse komiteane inneheldt dei to viktigaste elementane i rådsorganiseringa: Klassesamhald og direkte demokrati.

Sitert frå John Gerber: «Anton Pannekoek and the Quest For an Emancipatory Socialism», trykt i «New Politics» nr. 5-1988

Austleg og vestleg kommunisme

Pannekoek utvikla tidleg den tanken at det var to ulike typar "kommunisme", den austlege og den vestlege. Medan vestkommunismen var basert på arbeidarklassa sprang austkommunismen ut av eit anna sosialt lag, nemleg småborgerskapen og middelklassa i dei landa der kapitalismen så vidt hadde slått rot:

I byane utvikla det seg ein klasse av forretningsfolk og mellommenn som følte at det var naudsynt med ei betre regjering for å ta vare på sine interesser. Unge menneske med utdanning frå dei vestlege universitetane vart dei revolusjonære talspersonane for desse tendensane. Tendensen vart formulert i eit teoretisk program som la hovudvekta på nasjonalt sjølvstende, ein ansvarleg demokratisk regjering og på borgarrettar og fridom. Det underliggjande målet var å bli byråkratar og politikarar i ein moderne stat.

Denne utviklinga skjedde samstundes med utviklinga av arbeidarrørsla i dei sentrale kapitalistiske landa. Dermed oppstod det to revolusjonære tendenser som ikkje berre var parallelle, men og hadde mange kontaktflater. Den felles fienden var kapitalismen. Industrikapitalismen utbytta arbeidarane mens koloni- og finanskapitalismen utbytta bøndene i aust- og koloniland og ga næring til deira despotiske herskarar. Dei revolusjonære gruppene i desse landa fekk hjelp og støtte frå dei sosialistiske arbeidarane i Vest-Europa. Derfor kalla dei seg og sosialistar. Dermed vart det pusta nytt liv i den gamle illusjonen om at middelklasserevolusjonar kan bringe fridom og likskap til heile folket.

I røynd var det ein djup og grunnleggjande skilnad mellom dei to ulike revolusjonære målsetjingar, den såkalla Vestlege og Austlege. Den proletariske revolusjonen kan berre vere resultatet av den høgaste utviklinga av kapitalismen. Han gjer slutt på kapitalismen. Revolusjonane i dei austlege landa var konsekvensen av at kapitalismen nettopp hadde vorte innført i desse landa. Slik sett likna dei på dei vestlege middelklasserevolusjonane. [Målet var] å føre menneskeslekta ut av den før-kapitalistiske treigskapen og bane vegen for rask industriell og økonomisk utvikling som seinare ville gjere det mogleg med kommunisme.

Arbeidarrevolusjonen var av ein heilt annan karakter. I staden for å kjempe for dei individuelle interessene er vekten lagt på samhandling i interessa til heile klassefelleskapen. Ein arbeidar – ein einskildperson – har ingen makt. Arbeidaren kan berre oppnå makt som del av klassa si, som medlem i ei økonomisk gruppe med sterke økonomiske band. [Målet er] å frigjere menneskeslekta frå klasseutbytting, frå elende, å øydelegge kapitalismen og å

innføre sjølve kommunismen.

KONFLIKT

I alle dei kapitalistiske landa, i England, Frankrike, Amerika og Tyskland, oppstod det revolusjonære grupper blant arbeidarane i 1919. [...] Etterkvart vart desse gruppene smerteleg overraska over korleis Moskva i kommunismen sitt namn stod i spissen for å propagandere heilt andre prinsipp og idear enn sine eigne.

■ Dei såg på dei russiske sovjeta som arbeidarane sine nye organ for sjølvstyre i produksjonen. Men gradvist vart det kjent at utpeika direktører på nytt herska over dei russiske fabrikkane, og at kommunistpartiet hadde okkupert alle viktige politiske posisjonar.

■ Dei vestlege gruppene ville innføre proletariatets diktatur i staden for det parlamentariske demokratiet, det vil seie prinsippet om arbeidarane sitt sjølvstyre som den politiske forma for proletarisk revolusjon. Men dei talspersonane og leiarane som Moskva sendte til Tyskland og Vest-Europa proklamerte at proletariatets diktatur var det same som diktaturet til det kommunistiske partiet.

■ Dei vestlege kommunistane meinte at hovudoppgåva var å avsløre rolla til sosialistpartiet og til fagrørsla. Dei peika på at desse organisasjonane sette leiarane sine handlingar og vedtak i staden for arbeidarane sine eigne handlingar og vedtak. At leiarane aldri var i stand til å føre ei revolusjonær kamp nettopp av di revolusjonen går ut på arbeidarane sin eigenaktivitet. At parlamentarisk arbeid og fagrørsla sine aksjonar var utmerka i ei ung og stille kapitalistisk verd, men heilt ueigna i revolusjonære situasjonar. [...] Men Moskva stilte krav om at dei kommunistiske partia både skulle ta del i parlamentariske val og engasjere seg for fullt i fagrørsla.

■ Dei vestlege kommunistane preika om sjølvstende, om utvikling av initiativ og sjølvtilitt framfor å vere avhengige av og ha tru på leiarane. Men Moskva la berre meir og meir vekt på at lydndad til leiarane var det viktigaste kjenneteiknet på ein sann kommunist. Vestlege kommunistar så ikkje med ein gong at dette var ei grunnleggjande sjølvmotseiing.

HEILT NATURLEG

Det var heilt naturleg at Lenin og kameratane hans var ute av stand til å sjå på arbeidarrevolusjonen i vest som noko heilt anna enn den russiske revolusjonen. Lenin var ikkje kjend med kapitalismen frå innsida, på det høgst utvikla nivået – ei verd med eit veksande omfang av proletariske massar, fram til det punktet der dei kunne ta makta ved å ta over eit potensielt perfekt produksjonsapparat. Lenin var berre kjend med kapitalismen frå utsida, som ein framand, plyndrande og øydeleggjande ågerkarl. Det var slik den vestlege finans- og kolonikapitalen stod fram både i Russland og andre asiatiske land.

Anton Pannekoek, «Why Past Revolutionary Movements Have Failed», Living Marxism #2, 1940

Et rødt nei?

Mette Bloch Hansen (23) er vara til EU-parlamentet, og har jobbet det siste året i Brussel for Folkebevegelsen mod EU. Hun er også medlem av Enhedslistens ledelse, og kaller seg revolusjonær socialist og feminist. I år er hun med på RVs sommerleir for å diskutere internasjonal kamp mot EU og om sosialister bør ha en særegen profil i den nye EU-kampen.

Av Bjarke Friborg

Nå har du vært i Brussel siden september i fjor. Har du endret oppfatning av om det går an å endre systemet «fra innsiden»?
– Nei, ikke i den forstand at det trengs et grunnleggende oppgjør med EU-systemet for å skape et annet Europa. Men det å jobbe henede har da ført til noen vurderinger rundt tilpasning av strategien i forhold til å kjempe mot kapitalens EU. EU er kapitalens prosjekt og konstruksjonen kan ikke endres fundamentalt innenfra. Likevel er det mening i også å arbeide i systemet, utfra hvordan man generelt forholder seg til parlamentarisk arbeid. Det er ikke på denne måten at man kan endre verden grunnleggende, men parlamentarisk representasjon kan brukes til agitasjon, avsløring, begrenning av skadevirkninger og å kjempe frem mindre forbedringer. På denne måten er EU-parlamentet et forum der det er mulig å bygge ut samarbeidet mellom venstrefløyspartiene i Europa.

I forrige århundre støttet Karl Marx opp om samlingen av Tyskland, fordi han mente det ville utvikle produksjonen og sveise sammen arbeiderklassen på tvers av gamle fyrstedømmer. Ser du noen paralleller til EU i dag?

– Ikke direkte. Produksjonen er i dag internasjonalsert, kapitalen opererer og er organisert internasjonalt. Globaliseringen av kapitalismen er uttrykk for en endring i produksjonsforholdene gjennom utnyttning av en utbygget infrastruktur, både fysisk og når det gjelder kommunikasjons- og informasjonsteknologiens potensiale i forhold til nye organisasjonsformer. Det betyr at virkeligheten allerede har overhålet argumentet om at produksjonen vil utvikles mer dersom EU-landene samler seg i en ny statsdannelse.

– Kapitalen har fremdeles bruk for en stat til å sikre optimale vilkår for kapitalakkumulasjon, reproduksjon av arbeidskraften, disiplinering og infrastruktur. Men den trenger ikke nødvendigvis de eksisterende nasjonalstatene med den formen og størrelsen de har i dag.

– Klart det er nødvendig med en internasjonal organisering av arbeiderklassen. Skillet går ikke mellom nasjonaliteter, men mellom klasser. Spørsmålet er hvordan. Oppbygningen av en kapitalistisk EU-superstat styrker ikke arbeiderklassens organisering over grensene i kampen mot den internasjonale kapitalen og de multinasjonale selskapene. EU er nettopp et redskap for denne transnasjonale eliten. Derfor er det helt nødvendig med internasjonal organisering mot EU og ØMUen, og å koordinere kamper mot de sosiale og arbeidsmessige konsekvensene av ØMUen, koplet til kamper mot WTO.

Både dansk og norsk økonomi er i dag helt integrert i og avhengig av verdensmarkedet. Bør ikke sosialister prioritere kamp for en internasjonal sosialistisk økonomi, frem for økonomier basert på nasjonalstaten?

– Sosialisme er et internasjonalt prosjekt og

i forlenging av det følger kampen for en internasjonal sosialistisk økonomi. Nasjonalstaten er ikke hellig for meg, og heller ikke en tilfeldig monark på mine mønter. Med demokratiet er det omvendt. Økonomi er politisk, den økonomiske politikken er nettopp der kampen står om fordelingen av samfunnets ressurser. Den er også avgjørende for organiseringen av samfunnet, enten man vil ha minimalstat, velferds-samfunn eller sosialisme.

– Som situasjonen er nå ville det være feil å stille krav om at dette skal styres sentralt på verdensplan, i hvert fall etter mine begreper om demokrati. Demokrati handler om den enkeltets innflytelse på sitt eget liv og på samfunnet i fellesskap, i motsetning til at en økonomisk, intellektuell og politisk elite skal være «representanter» og sitte på makten. Jeg tviler også på om man en gang i fremtiden skal foretrekke en verdensregjering frem for et utbygget internasjonalt samarbeid, det er en lang diskusjon.

– Man kan nok analysere seg frem til en høy grad av internasjonal økonomisk avhengighet når det gjelder utveksling av varer og kapital. Men for EU-landenes økonomier er det langt frem til forutsetningen for en fungerende monetær union, det vil si en bestemt grad av økonomisk integrasjon, integrasjon av arbeidsmarkeder og samvarians mellom de ulike økonomiene eller at de følger hverandres konjunkturer. På verdensplan er det et omfordelingsprosjekt av ufattelige dimensjoner.

– Foreløpig er nasjonalstatene den eneste rammen som kan sies å være tilnærmet demokratisk. Frem til det eventuelt er oppbygget bedre demokratiske strukturer i Europa og verden må det være her styringen av de samfunnsmessige prioriteringer finner sted. Det er fullt mulig å inngå et mellomstatlig samarbeid om internasjonale krav. Men jeg tror ikke på lukkede økonomier og fortrenning av internasjonal handel.

Utover 1990-tallet har Enhedslisten deltatt aktivt i begge de to nei-organisasjonene i Danmark. Hvorfor har dere nå valgt å føre en egen kampanje frem mot ØMU-avstemningen til høsten?

– Enhedslisten har også ført en selvstendig kampanje forut for tidligere folkeavstemninger. Grunnlaget for Enhedslistens unionsmotstand er ikke nasjonal, men antikapitalistisk og internasjonalt. I bevegelsene er de tverrpolitiske fellesnevnerne demokrati og forsvar for det danske velferdssystemet, krav om at den politiske kampen om organisering av samfunnet skal foregå nasjonalt. Enhedslisten støtter bevegelsene og mange partimedlemmer er aktive i dem. Samtidig mener vi det er avgjørende å presentere sosialistisk analyse og argumentasjon mot EU og ØMUen.

– Vår kritikk går på den traktatfestede og altoverskyggende målsetningen om prisstabilitet og den liberalistiske økonomiske politikken med deregulering, privatisering og fleksibilisering som kjerneelementer. Det

går dårlig sammen med borgerlige EU-motstandere som grunnleggende er enige i denne politikken, men bare vil fastholde nasjonal suverenitet. En selvstendig Enhedslistekampanje er også sentral for å kunne presentere alternative strategier og visjoner for et annet Europa – et demokratisk og sosialistisk Europa, som er åpent for resten av verden.

Hvordan kan sosialister og anti-rasister kjempe mot EU når ytre høyre forsøker å fremstå som de eneste troverdige «forsvarerne av nasjonen»?

– Helt kort må strategien i høyere grad konsentrere seg om kampen mot de internasjonale politiske og økonomiske kreftene som ligger bak EU, akkurat som WTO og andre. Vi må styrke den antikapitalistiske kampen og legge mer vekt på den internasjonale dimensjonen ved motstanden. I tillegg må vi stå for radikale alternative visjoner, som konkret internasjonalt samarbeid og mobiliseringer. For eksempel står euromarsjene bak store manifestasjoner rundt avgjørende toppmøter som i Köln, Amsterdam og Nice til desember i år. Våres mål er ikke å være «sanne forsvarere av nasjonen», men reelle forkjempere for velferd, solidaritet og demokrati. Litt forenklet kan man si at våres paroler ikke går på «Danmark deiligst», men derimot «Verden er større enn EU», «Velferd uten grenser».

SF-kongressen ga nettopp et overveldende nei-flertall mot ØMU. Betyr det at SF nå er trygt tilbake på nei-siden?

– Nei, det mener jeg er et åpent spørsmål. SFs strategi over for EU er vanskelig å tolke som annet enn uheldig reformistisk. Men akkurat dette vedtaket er positivt, det gjør klart at ØMU-motstanden ikke er en sak for høyrefløyen, men for sosialister. Og den massive oppslutningen rundt kongressens ØMU-nei kan ikke utelukkes å føre til en skjerping av partiets linje.

Hva mener du er tendensen på den europeiske venstresiden. Er det håp for partier i tråd med RV og Enhedslisten?

– Ja, absolutt. Vi har allerede den portugisiske Venstrebløkken, Scottish Socialist Party og Rifondazione Comunista i Italia. Jeg vurderer det som en ytterst positiv utvikling. Koplet med initiativer for å bygge ut internasjonale samarbeidsrelasjoner mellom dem er det snakk om omorganiseringsprosesser med stort potensiale. Det er nettopp denne typen utvikling som er nødvendig for å styrke og intensivere kampen mot kapitalismen og snu det til en offensiv kamp for sosialisme.

Mette Bloch Hansen deltar på RVs sommerleir – på kveldsseminaret «Sosialistisk strategi i den nye EU-kampen», mandag 10. juli.

Jødehat og venstresiden

De russiske kommunistenes «venstre»-rasisme er dessverre ikke et nytt fenomen. Venstresiden har ikke noen ren arv i så måte. Fra opplysningsfilosofer som d'Holbach og Voltaire går denne tradisjonen via de utopiske sosialistene, som Fourier, til anarkistene Proudhon og Bakunin. Sistnevnte mente f.eks. at jødene var «en utbytende sekt, et blodsugende folk, en unikt fortærende parasitt». I Russland fantes lignende ideer blant de pre-marxistiske populistene.

Oktoberrevolusjonen markerte imidlertid et brudd med denne tradisjonen. I begge fløyer av sosialdemokratiet i Russland, bolsjevikker og mensjeviker, var ikke-russiske nasjonaliteter overrepresentert, og partiene vaksinert mot tsarstyrets rasisme. I 1918 underskrev Lenin et dekret fra Folkekommissærenes Råd som krevde «kompromissløse vedtak for å rykke opp den antisemittiske bevegelsen med røttene.

Pogromister og agitatorer for pogromer skal settes utenfor loven». [Pogrom betyr jødeforfølgelse.]

Under Stalin-tiden skjedde det et backlash også på dette området, og stor-russisk sjåvinisme ble mobilisert mot regimets fiender, som ble sett på som utenlandsstyrte «trotskister», «kosmopolitter» og «sionister».

Foto: Klassekampen

BLIKK MOT HØYRE

Blikk mot høyre er en ny, fast, kommentarspalte i Opprør der vi fokuserer på høyreekstremisme i norsk og internasjonal politikk.

Sjuganovs rød-brune parti

I norske aviser, enten det er Aftenposten eller Friheten, får man som regel inntrykk av at det russiske kommunistpartiet under ledelse av Gennady Sjuganov er et venstreorientert parti, nesten som et slags russisk RV. Ser en litt nærmere hva partiet faktisk står for i viktige spørsmål, blir inntrykket fort det motsatte. Enten det gjelder den blodige krigen mot Tsjetsjenia eller jødehatet i Russland, fremstår de langt mer som høyre- enn venstreorienterte.

I februar i år vakte det en viss oppmerksomhet da Robert Hue fra det franske kommunistpartiet uttalte at russerne ikke var velkomne til å delta på det franske partiets kongress, slik de tradisjonelt gjør. Sjuganovs støtte til «den grufulle krigen drevet av lederne i Kreml» var Hues begrunnelse. Sjuganov kaller selv ideologien til sitt parti for «statspatriotisme», og støtte til Jeltins og Putins kolonikriger er tydeligvis en del av denne patriotismen.

STOR-RUSSISK SJÅVINISME

Sjuganov-partiets klassiske stor-russiske sjåvinisme vises også i partiets ekstreme anti-semittiske politikk. Både det russiske kommunistpartiet og andre mindre lignende grupper, som tendensen rundt Viktor Anpilov, samarbeider offentlig med fascistiske grupper i aksjoner og demonstrasjoner. Sjuganov er også beryktet for sine egne utfall mot «sionistene» som er ansvarlige for Russlands misère. Før presidentvalget nå nylig uttalte han at Russlands problemet skyldtes at landet ble ranet av USA og Israel. I 1998 slo han fast i sitt «julebudskap» på internettet; «Vårt folk er ikke blindt. De kan ikke la være å se at sioniseringen av Russlands styrende myndigheter var en av årsakene til den nåværende katastrofale situasjonen landet befinner seg i, til massearbeidsledigheten og utryddelsen av vår befolkning. De kan ikke lukke sine øyne overfor den aggressive og destruktive rollen til den sionistiske kapitalen.» Det russiske venstrebladet Perspektiva

har forøvrig gjort en statistisk analyse av de russiske kapitalgruppene som viser at alt snakk om «sionistisk kapitalkontroll» er løgnpropaganda.

I siste nummer av tidsskriftet Humanist kommenterer Kristoffer Gjøtterud fra Norsk forening mot antisemittisme; «I dag er situasjonen i Russland preget av en antisemittisk allianse mellom kommunister og fascister som er svært farlig. Et grotesk utslag av dette er Duma-medlemmet general Albert Makashov, som høsten 1998 uttrykte offentlig at alle jøder burde drepes. Med kommunistens støtte ble en avskyresolusjon mot uttalelsen nedstemt i Dumaen, med 121 mot 107 stemmer. Det russiske rettsapparatet avviste også å prøve den mot landets konstitusjon, som klart forbyr å uttrykke hat mot en etnisk gruppe. Dermed mener jeg at vi nå er i en situasjon hvor antisemittismen igjen er i ferd med å få offisiell sanksjon.» Det hører med til historien at general Makashov selv er med i kommunistpartiet.

Sjuganovs «kommunistiske» parti sprer stor-russisk sjåvinisme og anti-semittisme samtidig som de åpent samarbeider med ekstremhøyre-grupper. Dette er med på å understøtte et politisk klima der stor-russisk rasisme mot jøder, tyrkere, sigøynere og «tjetsjenske banditter» har stor støtte. I en spørreundersøkelse det amerikanske baserte Anti-Defamation League gjennomførte i fjor svarte 72% at de mente at den russiske økonomien var i en «meget dårlig tilstand», samtidig som 58% sa seg enig i påstanden «jøder har alt for mye makt i forretningsverdenen.» Kombinasjonen av disse faktorene har foreløpig resultert i en kampanje av blodige terroraksjoner mot Russlands kanskje 1,5 millioner jødiske innbyggere. For det bærer Sjuganovs parti et tungt ansvar.

Bård Sandstad

klassekamp

Menstadslaget

- arbeidsfolk og arbeiderkamp

I 1848 i byen Drammen kalte Marcus Thrane den første forening sammen for arbeideropprør og revolusjon – fra Frankrike og Tyskland de hentet inspirasjon.

Karl Marx oppfordret arbeidere i alle land til å knytte internasjonale kameratskapsband- Overalt i vest og i øst hevet arbeiderne sin røst.

Mot sult og nød – for frihet og rett, de slutta rekkene tett. De ville bygge arbeidersamfunn på klassekampens og solidaritetens grunn.

Sånn startet Terje Kollbotns prolog til seminaret om Menstadslaget i Skien. På 15 minutter oppsummerte han 150 års arbeiderhistorie – på rim.

Av Else Merete Thyness

Mens sola skinte utenfor lot vel 150 seminardeltakere historien kaste lys over nåtid og framtid inne i Ibsenhuset. Storstreiken som var varslet bare et par dager etter – 3. mai – laget en spennende ramme om arrangementet – og satte sitt preg på det.

For selv om vi har oppnådd mye av det de første streikende kvinner og menn kjempet for, lever vi likevel i en verden hvor faglige rettigheter og velferdsstaten er truet.

MENSTADSLAGET

Menstadslaget er den mest brutale streiken vi kjenner til i Norge, ikke minst fordi mobilisering av politi, hær og marine var så stor.

Støre deler av dramaet utspilte seg ved Menstad lager- og losseplass. Lageret var viktig for Hydro, og derfor et kraftig streikevåpen for fagforeningen. I perioden 1912 til 1924 var det seks streiker på anlegget. For å temme fagforeningen sa Hydro derfor opp en del av arbeidsstokken for så å tilby dem tre-måneders kontrakter. Kontraktarbeiderne var uorganiserte, noe som var i tråd med utviklingen i Europa hvor man prøvde å bryte ned fagbevegelsen blant annet med organisert streikebryteri.

I tariffoppgjøret våren 1931 ville Hydro sette ned lønningene med inntil 25

prosent. Fagbevegelsen nektet. Arbeidsgiverforeningen svarte med lockout. Snart var vel 60 000 arbeidere ute av arbeid enten i lockout eller sympatis-treik. Norsk Hydro fortsatte allikevel utskipinga på Menstad med uorganisert arbeidskraft. Fagbevegelsen så på dette som streikebryteri, og da Hydro likevel nektet å innstille arbeidet førte det til massedemonstrasjoner. 2. juni marsjerte om lag tusen arbeidere fra Porsgrunn og Skien til Menstad. De tok seg inn på anlegget og jaget bort kontraktarbeiderne og politiet som skulle beskytte dem. 8. juni gjenopptok kontraktarbeiderne arbeidet og igjen mobiliserte fagbevegelsen. Vel 2000 demonstranter møtte på Menstadslatta. Det som begynte med steinkasting, utviklet seg snart til vilt slagsmål mellom politi og demonstranter. Politiet ble fullstendig slått ut.

Dagen etter svarte myndigheten – ved forsvarsminister Vidkun Quisling – med å sende et gardekompani på 145 mann og fem marinefartøyer til Menstad. I tillegg ble det tilkalt en rekke militære mannskaper fra distriktet.

Det ble ikke flere sammenstøt ved Menstad. Etter slaget fant Hydro ut at det var best å kutte bruken av uorganisert arbeidskraft.

KVINNER – FINNES DE?

Presentert for historiske skildringer er det lett å tro at verden hovedsaklig består av menn og at de – som en naturlig følge av dette – står i sentrum for begivenhetene og driver utviklingen framover. Det samme var tilfelle her i Ibsenhuset i Skien. Menstadslaget var et slag mellom menn: arbeidsgivere mot arbeidere, statsmakt mot fagbevegelsen. Ellen Schruppf stilte derfor et meget relevant spørsmål i sin innledning: Hvor var kvinnene?

Joda, kvinnene var også med i Menstadslaget. Arbeiderbevegelsens arkivmateriale i Skien viste at de gikk i demonstrasjonstogene og at flere av dem var aktivt med på steinkasting. Kvinnene var også sentrale i den kompakte motstanden mot kon-

traktarbeideren og hans familie i lokalsamfunnet.

Schrumpf mente at usynliggjøringen av kvinnene i Menstadslaget hang sammen med at historien om slaget ble til i en tid da kvinner ble oversett og menn ble sett. Denne holdningen preget hele samfunnet etter den industrielle revolusjonen. Etter industrialiseringen ble en arbeider definert som en voksen mann i full stilling. Kvinnen ble sett på som uegnet i arbeidslivet. Troen på dette dannet et kulturelt filter som arbeiderklassen fortolket verden gjennom. Mannen, som var lønnsarbeideren, fikk større betydning enn kvinnen.

STRID OM KONTRAKTSYSTEMET

Menstadslaget har relevans for fagbevegelsen på tvers av tid og sted blant annet når det gjelder bruken av arbeidsledige og andre marginaliserte grupper som brekkstang mot faglige rettigheter. Menstadslaget var en kamp om kontraktssystemet. Spørsmålet er om kontraktarbeid og streikebryteri er avskaffet, eller om problemstillingen dukker opp igjen i vår tid? Per Østvold, leder i Norsk Transportarbeiderforbund, tok opp noe av dette i sin innledning på søndag. Han pekte blant annet på at fleksibliseringen i arbeidslivet er en fortsatt trussel mot faglige rettigheter og viste til at Norge ligger på Eurotoppen med antall deltidsansatte.

– Den typiske deltidsarbeideren er en kvinne som ønsker seg fulltidsarbeid, sa Østvold. Han tok også opp de multinasjonale selskapenes makt og innflytelse, både på den internasjonale og den nasjonale økonomien. – Den eneste måten å undergrave makta til de multinasjonale selskapene er å ha en arbeiderbevegelse som sprenger landegrensene, sa Østvold.

UTARMING AV KOMMUNE-NORGE

Seminaret om Menstadslaget ble arrangert i forbindelse med tusenårsjubileet i Skien og var et samarbeid mellom mange aktører, deriblant LO i Grenland, SV, RV,

AP og Arbeiderbevegelsens arkiv. Marit Rød, nestleder i LO i Grenland, sa i sin tale at seminaret var en hyllest til alle de sterke tillitsvalgte som har gått, og går i bresjen for en rettferdig fordeling av godene.

Så kan man spørre seg selv da: Vil arbeiderbevegelsen klare å stikke hull på myten om behovet for politisk og økonomisk liberalisering – fine ord for fortsatt utbytting av både miljø og arbeidere. Klarer den å ta opp kampen for et velferdssamfunn som er i ferd med å smuldre opp? Asbjørn Wahl adresserte noe av dette i sitt innlegg om utarming av kommune-Norge. Han presenterte plattformen for aksjonen for forsvar av velferdsstaten.

– Målet vårt er et samfunn med arbeid til alle, rettferdig fordeling og velferdsordninger der ingen faller utenfor, sa Wahl.

EGNE SANGER

Og mens folk i alle deler av verden prøver å finne rytmen til kapitalens musikk synger arbeiderbevegelsen fremdeles sine egne sanger. Det gjorde vi også på seminaret om Menstadslaget.

*Jeg står her i en natt
med stjernevrillen over meg
med jordens mylder rundt om meg
jeg står her i en natt.
og vet at det fins presis som meg
en masse menn 'sker rundt om meg
som kjenner det som meg*

*at jorden er en stjerne
med menn 'sker nære fjerne
vi alle burde verne
mot kaos, krig og død.*

Foto: Else Merete Thyness

Utstillingen «Arbeiderhistorie i tekst og bilder» viste blant annet malerier og fotografier av Menstadslaget- og fagforeningsfaner.

RØD FRONT SOMMERLEIR 2000:

Rød Feminisme

11.-16. juli, Strand Leirsted ved Sandefjord

Egen pionerleir – barnehage – ferie!

TIRSDAG

■ Har likestillinga gått for langt, eller eksisterer kapitalismen på grunn av kvinneundertrykkinga? Fakta om kvinners liv i Norge og i verden.

ONSDAG

■ Hvorfor ble kvinnene det «annenrangs kjønn», og hvorfor fortsetter kvinneundertrykkinga i dag? Kjønn og klasse. Grunnlaget for kvinneundertrykkinga.

*Minibøllekurs, internettkurs – praktisk&politisk**

Kveldsseminarer:

- Abort – eit familieplanleggingsmiddel og ein menneskerett. Myten om det vanskelege valet v/Mette Løkeland-Stai og Eli Aaby
- Hva er en miljøvennlig transportpolitikk? v/Harald Minken med flere

TORS DAG

Seminarer og kurs:

- Hva skjer med de kollektive avtalene? Om individualisering og lokale avtaler. Er hjemmearbeidet et resultat av teknologi eller et arbeidsgiverangrep?*
- Kvinner i mannsdominerte yrker. Hvor ble det av kampen? Hva er veien videre? v/Tone Beate Windingstad med flere
- Rammebetingelsene for sosialisme i Norge. Hva er det mulig å forutsi? Hvor mye kan vi vite i dag om sosialismen i Norge? v/Pål Steigan
- Kampen mot prostitusjonen. Hvordan og med hvilke argumenter skal den føres?*

Minibøllekurs og internettkurs

- Lesbisk og homofil kamp. Inn i den borgerlige familiefolden, eller grensesprengende radikal? v/Ingrid Baltzersen
- Hvor blir det av får? Om barnefordeling etter skilsmisse*

■ Sosialismens erfaringer, spesielt Sovjet i 20-åra. Kampen for å oppløse familien som ble stanset.

FREDAG

■ Det nye mennesket. Grunnlaget for kvinnefrigjøringa. Er kvinnefrigjøring uløselig knytta til det klasseløse samfunnet, kommunismen? Hvordan ser et samfunn ut, der det ikke er kvinneundertrykking? Blir kjønn som sosiale kategorier borte? Hva blir igjen?

Innledninger, bl.a. av Jorun Gulbrandsen

Ettermiddags- og kveldsseminar/kurs:

- Minikurs i sjøforsvar v/Thomas Hytten
- Kvinner og idrett*
- Hva er en progressiv mannsbevegelse? Om den amerikanske mannsbevegelsen.*

LØRDAG

- Ny regjering – ny EU-kamp! Det politiske grunnlaget for nei-bevegelsen. v/Sigbjørn Gjelsvik, leder i Nei til EU
- forholdet mellom fronten og partiene. v/Kristine Mollø-Christensen, leder i Oslo NTEU og rådsmedlem i NTEU

Fotballfinale med pionerene

«Den store voksenprøven»

Grilling, fest og moro

SØNDAG

- Norge som imperialismakt – fra kapitaleksport til militær ekspansjon og framtida for forsvaret av Norge. v/Per Gunnar Skotåm fra AKP

NB Faglig seminar torsdag/fredag

Etter tariffoppgjøret: Lærdommer av streiken.

- Arbeidsgivernes strategi
- Angrepene på normalarbeidsdagen
- Forsvaret av fagforeningene og kollektive avtaler.

*(Merknad: * betyr at innledere er nesten klare)*

Meld deg på eller be om flere opplysninger til:
AKP, Osterhausgt. 27, 0183 Oslo
Tlf.: 22 98 90 71, faks: 22 98 90 55
E-post: akp@akp.no www.akp.no

Priser:
Voksne 1500 kroner
Ungdom 1000 kroner
Pionerer 900 kroner
Barn 650 kroner

AKP

ML-leir

Det blir brennbare temaer og garantert friske diskusjoner på årets marxist-leninistiske sommerleir. Sommerleiren går som vanlig av stabelen i midten av august, nærmere bestemt fra torsdag den 10. til søndag den 13. august.

DEN NYE MILITÆRSTRATEGIEN

Militærpolitikk er et høyaktuelt emne i og med omlegginga av den norske militærstrategien i tråd med borgerskapets imperialistiske ambisjoner. Hva skjer når borgerskapet tvinges til å velge mellom USA og NATO eller EU-hæren? Er det fortsatt riktig å gå inn for avtjening av verneplikten nå som vernepliktshæren står for fall? Det blir av enkelte på venstresida hevda at det norske militærapparatet har progressive og nasjonale trekk. Kan det være mulig i et imperialistisk land? (Bakgrunnsartikler finner du i Revolusjon nr. 17 og 18.)

SOSIALISMEN – MER ENN EN DRØM

Leirens andre hovedtema blir en mest mulig konkret analyse av sosialismens utsikter og overlevelsesmuligheter i et land som Norge. Visst er sosialismen en drøm, men den er en drøm som kan la seg realisere. Vitenskapelig sosialisme er framfor alt innsikt i hva som er mulig og nødvendig for å nå målet.

For å gjenreise trua på sosialismen må vi sannsynliggjøre hvordan sosialistisk produksjon og økonomi skal organiseres og vise seg kapitalismen overlegen i et land som vårt. Det kan virke som en fjern tanke i dag, Irvis en lar seg blende av påstanden om at kapitalismen av i dag er stabil og «uovervinnelig». Det er en påstand som revolusjonære aldri kan akseptere, rett og slett fordi den ikke samsvarer med virkeligheten. Samtidig har historia vist at en sosialistisk revolusjon i seg sjøl ikke er noen garanti for framskritt og endelig avskaffelse av kapitalismen. Det lurer tusenvis av farer på alle kanter.

Hvordan sikre at sosialismen blir konsolidert, og at veien blir stengt for alle forsøk på kapitalistisk gjenreising? Et folk og en arbeiderklasse som ikke opplever sosialismen som et klart materielt framskritt, vil etterhvert stille seg likegyldig eller negativ til sosialismen. Organiseringa av en sosialistisk økonomi og folkehusholdning blir derfor den største utfordringa. Hvordan lykkes med det i et land omgitt av imperialistiske fiender og innenlandsk reaksjon?

Spørsmålene er mange, og det berger for spennende og lærerike diskusjoner.

FRISK LUFT OG FRISKE DISKUSJONER

ML-leirene er sjølsagt fylt med politikk og frisk diskusjon. Men ikke bare. Leirområdet ligger inntil et nydelig vann med strand og det hele. Her blir det rikelig tid til turer, fiske, bading. Båt kan lånes. Familier og par kan regne med egen hytte. Grei campingstandard, men ingen luksus. Leiren foregår på Østlandet. Det blir reisefordeling for deltakere fra andre landsdeler.

FORELØPIG PROGRAM

- Torsdag: Hvor går LO etter streiken og foran LO-kongressen
 - Fredag: Hovedtema militærpolitikk
 - Lørdag: Hovedtema sosialistisk økonomi
- Grillfest!*
- Søndag: Foran neste runde i EU-kampen: hva vil høstens ØMU-avstemning i Danmark få å si? Vi har godt håp om at vi får egen innleder fra EU-motstanderne i Danmark.

LEIRAVGIFT, ALT INKLUDERT

- kr 950,- for voksne i arbeid
 - kr 500,- for studenter, skoleelever og arbeidsløse
 - kr 200,- for barn i følge med voksne
- Det blir reisefordeling for deltakere utenfor Østlandsområdet.

Send et brev for påmelding eller mer info!

Revolusjon!

Pønkere, RUere og vindusknusing

Det skjer mye i Bergen. Etter ca. halvannet års tid på et bortgjemt kontor i Strandgaten, er Bergen RV tilbake i begivenhetenes sentrum. Rett før valget i høst skaffet Bergen RV seg flotte nye lokaler, i samme hus som den nye Kafé Kaffaan. Har du lyst på billig kaffe bør du stikke innom.

Kafé Kaffaan har nå vært i drift i 4 måneder. Det har vært fire dramatiske måneder fullstendig avhengig av mye penger og mye innsats. For de som ikke har vært innom ligger kaféen i Vestre Torggate rett under RV-kontoret. Til nå har det vært mest unge folk inne, men det er ikke spesielt tilsikta. Har du lyst på billig kaffe bør du stikke innom.

Noen av måla som blei satt opp for kaféen før den starta var at den skulle være et samlingssted for engasjert ungdom i Bergen, at den skulle være et utgangspunkt for aktivisme. Den skulle også være politisk uavhengig. Formelt har allmøter vært styringsorgan for kaféen til nå, mens et Arbeidsutvalg har hatt ansvar for mer løpende oppgaver. De som har vært involvert i jobbing i kaféen er for en stor del organisert andre steder (RU, NU, SU) men også en god del folk som har vært innom har begynt å jobbe, bl.a. en del pønkere og skoleelever.

Økonomien har i stor grad vært basert på RV. De betalte husleie første halvår mens vi pussa opp og har betalt en del utgifter vi har hatt på hærverk. Ellers har vi fått noe støtte fra kommunen og ganske mye fra privatpersoner (stort sett Rvere) som betalte hver måned i fjor. Tusen takk!

Det økonomiske målet vårt nå er å greie husleia på 5.000,- i måneden og forhåpentligvis ha råd til å kjøpe inn en del mer bøker, blader, plater og materiell. Alt vi selger i dag (unntatt matvarene) selger vi på kommisjon eller har vi fått. Det er mye bra der, og hvis folk har ting de vil selge er vi åpne for det meste. Vi gleder oss likevel til å kunne kjøpe inn noe mer selv.

Et stort problem har vært at i løpet av de to månedene ved inngangen til året ble det store vinduet knust to ganger. Heldigvis trådte RV og AKP til og betalte nesten hele summen på 25.000 første gangen og nå har vi forsikring. Det er likevel en belastning og vi jobber med hvordan vi skal unngå at det skjer igjen.

Målet om å være et møtested for engasjert ungdom i Bergen tror jeg vi er i ferd med å nå. Vi omfatter foreløpig ikke mange nok miljøer, men vi er på vei. Får vi inn flere miljøer er også mulighetene for både pengestøtte og folk til å jobbe større. Samtidig er det viktig å ikke miste målet med kaféen av syne.

Dag Hovland, leder i Bergen RU

Bok- og platekaféen - Kafé Kaffaan

Kafé Kaffaan har nå eksisert i over et halv år. Før den åpnet var vi mange som brukte noen måneder på å pusse opp lokalet. Fra vi begynte å pusse opp og til nå, har alt vært drevet av ungdom. Kaféen er en non-profit, bruktbok- og musikkhandel som drives på idealistisk og kollektiv basis. Vi skal aldri tjene penger på å drive kaféen, går vi med overskudd vil pengene bli brukt til å kjøpe materiell.

Poenget med kaféen er å være et rusfritt tilbud til ungdom, der i tillegg prisene er lave (f.eks. kaffe 5 kr.). I tillegg skal det være et sted for å styrke politisk aktivisme blant ungdom, samt være et sted uetablerte kunstnere og musikere kan få vise hva de driver med. Kaféens øverste organ er allmøte ca. 1 gang i måneden. Her er det de som kommer som får bestemme. I tillegg har vi et arbeidsutvalg som sørger for praktiske ting, som for eksempel at vaktlisten er komplett. Til sammen er det 65 ungdommer som jobber i kaféen. Åpent: hver dag fra 14-22.

Frem til nå har ting fungert rimelig bra. Kaféen er godt besøkt og vi tjener nok penger til å betale de nødvendige utgiftene. Det som ikke har fungert like bra; «...styrke politisk aktivisme blant ungdom, samt være et sted uetablerte kunstnere og musikere kan vise hva de driver med...» Vi har hatt en del utstillinger, akustiske konserter, diktopplesning, foredrag og DJ'er har spilt. Men det har ikke vært noen helhet i det.

ORGANISERING

Vi er en gruppe på 6 personer som ønsker å ha ansvar for dette området. Planen er da at vi skal fungere adskilt fra den daglige driften av kaféen. Vi skal ikke ha noen leder, men en økonomiansvarlig. De andre i gruppen skal deles opp i forskjellige ansvarsområder. I tillegg vil vi ha jevnlig felles møter med alle i gruppen. Prosjektet vårt blir rett og slett å fikse at det skjer ting i kaféen. Det blir et poeng å se om vi klarer å øke interessen for kaféen ved profilering og et helhetlig program. Da det ikke finnes noe liknende alternativ for ungdom i Bergen, burde det absolutt fungere. Fordi det kommer til å skje veldig mange forskjellige ting vil det være noe for enhver, og rett og slett et tilbud spesielt for ungdom under 18, som ikke har så mange andre steder å holde til.

FORELØPIG PLAN:

- Ha faste dager hvor ting skjer: tirsdag- billig vegetarmiddag, torsdag- varierende program, lørdag- kakedag, med hjemmelagde billige kaker/annen hver lørdag skal «radio arbeidet» sende direkte fra kaféen, nattåpent annen hver søndag- forskjellige DJ'er spiller.

- På torsdagene: konsert, diktopplesning, foredrag, debatter, filmvisning...

Anne-Katrine Vabø

Følgende uttalelse fra AKP DS Hordaland ble overlevert styret i Bergen RV og behandlet på styremøte mandag 15 mai 2000. Den ble også lagt fram for medlemsmøte i Bergen RV torsdag 18. mai. Styret har tatt uttalelsen til etterretning og diskusjonene både om de organisatoriske og politiske aspektene i føres videre i Bergen. Det vil komme en oppsummering av konflikten fra styret i Bergen RV, denne vil bli sendt ut på RV-lista snart!

Med vennlig hilsen Stine Akre, organisasjonsekretær i Bergen RV

AKP, RV og 1. mai i Bergen

Distriktsstyret (DS) i Hordaland AKP beklager at DS-vedtaket, med kritikk av SV/RV sin fellesseksjon i DNA/Samorgtoget 1.mai, ble sendt avisene før vi hadde kontaktet leder av Bergen RV. Distriktsstyret i Hordaland AKP følte seg nødtvunget til å reagere, men skulle ha funnet en annen form der en unngikk å gå offentlig ut med oppfordring til boikott av SV/RV seksjonen i Samorgtoget og kritikken av styret i Bergen RV, før det var ført en diskusjon med RV-ledelsen i Bergen. Vi vil presisere at den politiske og organisatoriske kritikken vår retter seg mot det opprinnelige initiativet til SV/RV-samarbeidet som ikke sprang ut av RV-styret. Distriktsstyret beklager også at vi ikke var i stand til å reagere tidligere i denne saken. Distriktsstyret holder fast ved det politiske innholdet i kritikken.

**Distriktsstyret i Hordaland AKP
v/ Terje Valen**

Hva er RV?

Ja, hva er Rød Valgallianse? Opprør 4 – 00 side 3 prøvde å forklare meg hva dette dyret er, men igjen ble jeg sittende igjen med en zoologisk svarteper i forhold til det RV en ser fra dag til dag og 1. mai, noen steder.

Artikkelen begynner med å kalle RV et revolusjonært parti, og det finnes enda personer i dette partiet som mener det er snakk om væpnet revolusjon (!) og da går dette gamle tøvet for langt. Insisterer RV på å true med væpnet revolusjon vil vi fortsette å bli sett på som et useriøst rabulistsleng av langt de fleste som ellers skulle kunne tenke seg å stemme på oss. Jeg snakker naturligvis om voksne mennesker, men samtidig med det jeg nettopp nevnte så er det altfor mange i RV som også insisterer på å drive sine lokallag som en ungdomsforening, litt under jorda, det er spennende det og helt ufarlig.

Det er så ufarlig at de dette gjelder slipper å stå frem på torvet sammen med andre partier å si sin mening om dagens samfunn 1. mai, i stedet holder de samlinger i lokaler hvor nær ingen kommer. Hvor lenge skal 30-40 åringer få holde på å leke det de kanskje var for 20 år siden... Kanskje det ville være en ide for Bergen RV å sette opp en anbefalt liste for hvordan resten av landets RV-lag kan oppnå den suksess det ser ut til at det laget stadig nyter.

RV har som oppgave å støtte arbeidsfolk, bare disse? Hva med syke, gamle, arbeidsledige, nedkjørte skoler, sykehus, biblioteker etc. Arbeidsfolk har til enhver tid fagbevegelsen i ryggen, kanskje det heller ville være en ide å stå på for å få den bevegelsen til å tenke mer på det samfunnsengasjementet de så fullstendig har glemt i forhold til egne lommebøker. Eller er det slik at det er viktigere å gå løs på det arbeidsgiverne betaler sine arbeidere, enn å sørge for at de skattes slik at de sammen med arbeiderne kan gi den samfunnsstøtte ingen av dem gir pr i dag - og nå har jeg ikke sagt at lavtlønte ikke må ha et lønnsløft!

At RV er en antirasistisk organisasjon er det ingen som betviler, men en kan spørre seg om det støtter saken å til alle tider og i enhver situasjon nærmeste terpe på forslitte fraser som bare så altfor tydelig setter et skille mellom innvandrere og etniske nordmenn, praktisk talt fullstendig uten en eneste uttalelse med et positivt fortegn. Da jeg nevnte noe i denne retning på et møte fikk jeg beskjed om at innvandring var blitt stuerent, uttalsen forteller om en uforstand en ikke har noe vettugt

svar på.

Under rubrikken «Dagskamp og sosialisme» nevnes en viktig faktor, å kunne se et alternativ. Men for å begripe at det finnes et slikt seriøst alternativ må RV lære seg å profilere partiet – les markedsføre – men altfor mange RVere vil ikke ha partiet som et mål i seg selv, i følge artikkelen. Dette ville ha en viss relevans i en moderne virkelighet om partiets vekst ble tillatt å gå på akkord med det politiske budskap. Dette er for å si det mildt, kvalifisert tøv, produsert av en liten gammelmodig – ikke det samme som eldre (!) – gruppe sentrale medlemmer som lengter tilbake til en type undergrunn partiet ikke lenger har tid til.

Jeg mener altså at partiet trenger en helt annen profilering, et for ikke initierte begripelig budskap, et budskap som utvetydig forteller velgerne hva RV vil i Norge. Partiets globale og ikke diskutabile hensikter tydeliggjøres på en måte til og med i kommunevalgene som om velgernes lokale behov var helt likegyldig, som om alt her til lands er luksusproblemer. Det er det faen ikke for de som er lutfattig i verdens dyreste og nær kaldeste land og jeg snakker om kuldegrader, det er livsfarlig å bli fattig i Norge. RV er for arrogant, for navlebeskuende, RV liker å snakke høyt i hue på folk om solidaritet men gir blaffen i solidariteten utenfor deres egen stuedør.

Når artikkelen under rubrikken «Partimodell» legger vekt på å få med arbeidere og kvinner i partiet er dette en gedigen motsigelse. Plutselig og i samme artikkel er det om å gjøre å få velgere, det er greit, men da må vi finne en løsning på at for eksempel Fellesforbundets medlemmer til 30% stemmer på Fremskrittspartiet. Det er tydelig at Fellesforbundets leder og kanskje LO-Norges fremtidige formann Kjell Bjørndalen har gjort en elendig jobb, eller er det slik at LO arbeider så tett sammen med NHO at de ikke betrakter Frp som et problem. Da har også kanskje RV gjort en for dårlig jobb i de rekkene.

I et land med 90.000 mennesker av bare 4 millioner under eksistensminimum, 90.000 fattige pluss 45.000 barn på et nivå en uten videre kan betrakte som barnemishandling må det være noe som interesserer RV. Noe vi ikke bare er for villig til ikke å se i forhold til Afrika og andre steder hvor nøden har proporsjoner vi ikke skal tillate oss å sammenligne.

Arnold Grennes, Halden RV

Om Oslo-nominasjonen:

Et revolusjonært parti bygges nedenfra!

Gjennom oppslag i Stavanger Aftenblad og Klassekampen er det blitt klart at Aslak Sira Myhre vurderer å stille som stortingskandidat for RV i Oslo, muligens som motkandidat til Erling Folkvord.

Jeg skal ikke blande meg inn i Oslo-nominasjonen. For alt jeg vet kan det være andre som også vurderes til førsteplassen på Oslo-lista. Men jeg har lyst til å prøve meg på noen prinsipielle betraktninger i sakens anledning.

RV er ikke og skal ikke være et vanlig parlamentarisk parti. *RV skal være et revolusjonært parti, som vokser opp nedenfra.* RV presses ikke på folk ovenfra. Vårt parti blir ikke – som andre partier – tredd ned over hodet på folk gjennom utallige mediepresentasjoner av politikk og politikere. Ikke vil vi at RV skal bli et sånt parti, og de ledende mediene er så presist styrte redskaper for herskerklassen at de aldri vil la et revolusjonært parti vinne fram på den måten. Det er ingen tilfeldighet at RV først og fremst har vært et kommune- og fylkestingsparti, som lenge ikke ble oppfattet som en reell utfordrer i stortingsvalg. Nettopp fordi RV er et revolusjonært parti, har RV måttet sprengte seg fram gjennom et finurlig nett av hindringer – det har måttet vokse fram nedenfra gjennom trutt og jevnt slit og innsats fra sine medlemmer og sine folkevalgte representanter i kommunestyre og fylkesting.

Dels har mediernes servile linje overfor makthaverne sørget for at det måtte bli slik. Men det er også noe ved det vi står for, som tilsier at RV vokser fram nedenfra, gjennom mobilisering, kamp og langvarig oppbygging av tillit.

Det var nesten naturstridig da Erling Folkvord ble innvalgt i 1993, og det skyldtes åpenbart det solide fundamentet som han og andre i Oslo RV hadde bygd opp gjennom utrettelig og godt, revolusjonært parlamentarisk arbeid i Oslo.

Da det gikk galt ved valget i 1997, var marginene så små at nesten en hvilken som helst enkeltfaktor kan bli utropt som årsaken til at Erling ikke kom inn igjen. Men den grunnleggende årsaken finner vi

opplagt i motsetningene og striden som preget Oslo RV i tiden før 1997-valget. Det var i fundamentet at de virkelig avgjørende problemene lå.

Jeg mener det er en grunnleggende viktig kvalitet ved RV at det er et parti som vokser fram nedenfra. Det er en kvalitet som er tett knyttet til at vi er et annerledes parti – et revolusjonært parti.

Det bryter med denne grunnleggende karakteren (og kvaliteten) til partiet dersom vi begynner å skyfle våre ønskede stortingskandidater rundt til de fylkene der vi tror at RV ligger best an stemmemessig. SV kunne gjøre sånt med Erik Solheim og stille ham opp i Sør-Trøndelag (skjønt det vakte sterke reaksjoner der også). Men RV kan ikke gjøre slikt.

RVs kandidater stiller med begge beina solid plantet i det politiske arbeidet som gjennom årene er gjort i vedkommende fylke. Her i Hordaland har vi flere kandidater som gjennom sin egen og partiets langvarige innsats har bygd seg opp respekt og anerkjennelse. Jeg er en av dem, men vi har flere. Vi har faktisk mange: Jeg kan nevne navn som Terje Kollbotn, Aud Oppedal, Solveig og Vidar Våde, Steinar Nørstebø, Haakon Aase. Og vi har enda flere.

Slik er det sikkert i Oslo også. I Rogaland har Aslak selv og hans kamerater i RV gjort en imponerende innsats i å bygge Aslak opp som dyktig, revolusjonær parlamentarisk representant - og på rekordtid er det faktisk skapt et fundament som kan gi håp om å få en RV-representant på Stortinget fra Rogaland om ikke så altfor lenge. Denne oppmerksomheten som er bygd opp rundt Aslak i Rogaland, er vel sannsynligvis den fremste muligheten RV i Rogaland har til å få en representant inn på Stortinget.

Det hadde vært alle tiders å få Aslak inn på Stortinget. Og hvem vet – kanskje kunne vi lykkes med å få inn en RV-er både fra Oslo og Rogaland og Hordaland? Og kanskje flere steder også?

RV er et revolusjonært parti. RV bygger seg opp nedenfra.

Torstein Dahle, Bergen RV

Bli med på RV-lista:
finnolav@
newmedia.no

materieLL

Bøker er våpen!
Ethvert RV-lag bør ha en base av politisk litteratur, til salg og til studier. Ta kontakt med partisentralen i Oslo for å få boktips eller for selv å foreslå titler.

Vi holder på å bygge opp et voksende utvalg av litteratur i Osterhausgate 27. Snart kan du bestille på vår hjemmeside, og få en oversikt over alle titler.

Liste over materiell som kan bestilles fra RV, ajourført: 31.5.2000
Sendes til: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo (faks: 22 98 90 55)

Bøker:

- ___stk. Livet bak murene
Red: Erling Folkvord. RV på Stortinget. 160 sider, paperback. 1997
- ___stk. 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting – to år på Stortinget.
Red: Aksel Nærstad. RV-bok, 240 sider, paperback. 1995.
- ___stk. Rødt! Erling Folkvord – 25 år på barrikadene for AKP og RV (Damm)

Hefter:

- ___stk NY: Kraftkokeboka. Om salg av kommunale kratverk. Red: Finn Olav Rolijordet
- ___stk Hvilken effekt vil en multilateral avtale ha på landene i sør? Eksempel India.
Kristine Mollø-Christensen (RV) og Trond Sæbø Skarpeteig (FIAN).
Utgitt med støtte fra NORAD, desember 1999
- ___stk Ja, de penga... Statsbudsjettet 2000.
- ___stk Om statens rikdom og kampen for velferdsstaten. Red: Finn Olav Rolijordet.
- ___stk 50 år med IS-tradisjonen.
- ___stk Debattheft om Internasjonale Sosialister/SWP i England. Av Bjarke Friborg.
- ___stk Innledninger fra RVs kvinnekongress i Trondheim, oktober 1998
Lisen Lie og Astrid Holm: Marxisme, feminisme, humanisme
Janne Bromseth: Under det rosa teppet – et blikk på 90-tallets feminisme
- ___stk Innledninger fra Sosialismestevnet 1998.
- ___stk Fattig og Rik. RV-rapport om klasse-Norge. 1998. Red. Finn Olav Rolijordet
- ___stk Arbeiderkamp mot privatisering.
Av Juan Carlos Orieta. Rapport fra studiereise i Argentina.
- ___stk For en helhetlig eldreomsorg. 1997
Av Peder Martin Lysestøl/Kjell Stephansen.
- ___stk Ja, vi elsker. Studie i det nasjonale spørsmål. Av Jørn Magdahl.

Program

- ___stk Prinsippprogrammet, 1999 - 2001
- ___stk Arbeidsprogrammet, 1999 - 2001
- ___stk Antirasistisk Manifest.

Studiesirkler

- ___stk «Samfunnet i dag». Av Randi Holmelid og Finn Olav Rolijordet, desember 1999.
- ___stk Studiesirkel på RV sitt prinsippprogram. Av Jørn Magdahl, desember 1997.

Løpesedler

- ___stk Verveløpeseddel med postgiro
- ___stk Stopp volden – Norge ut av NATO. Kopioriginal for egenkopiering.
- ___stk Ja, de penga... Kopioriginal for egenkopiering.

Plakater

- ___stk Rød Valgallianse (logoen i plakatversjon)
- ___stk Valgplakaten 1999, A2 om privatisering
- ___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, stolpeplakat

Merker

- ___stk RV-flagget – trenål
- ___stk RV-flagget – metall
- ___stk Stopp volden – Norge ut av NATO, ark med 21 klistremerker
- ___stk jakkemerke – Norge ut av Nato

Annet

- ___stk Med folk mot makta. Minihefte med presentasjon av RV-politikk, valget 1999
- ___stk T-skjorte med RV-flagget, onesize, hvit
- ___stk Verveblokker (stiftet 10x i hver blokk)
- ___stk Dette er RV. Presentasjonshefte om RV, historikk etc. Sendes alle nye medlemmer.

Rosa Luxemburg, Skrifter i Utvalg (kr. 100 pr. stk)

Under det tyske revolusjonsforsøket etter første verdenskrig var Rosa Luxemburg blant de sentrale politiske og ideologiske lederne. Hennes tanker rundt massestreiken som omdreingspunkt for revolusjonær kamp og om nødvendigheten av sosialistisk demokrati er fremdeles aktuelle. Utgitt av Pax Forlag i 1973. Finnes i to utgaver, Skrifter i Utvalg nr. 1 og 2. (norsk, RV)

Marxismen i historien (kr. 100)

Av Ernest Mandel. En gjennomgang av de grunnleggende tankene til Marx og Engels, og hvordan de var påvirket av deres samtid. Tar også for seg den sosialistiske arbeiderbevegelsen frem til 1. verdenskrig. Velegnet som studiesirkel (91 sider, dansk)

Detroit: I do mind dying (kr. 150)

Av Dan Georgakas og Marvin Surkin. *League of Revolutionary Black Workers* var en av 70-tallets viktigste venstregrupper i USA. Bevegelsen organiserte svarte arbeidere i Detroit's bilindustri, kjempet mot rasisme og for enhet mellom hvite og svarte. På sitt felt var de minst like betydningsfulle som Black Panther Party på 1960-tallet, selv om der er lite kjente i Norge (engelsk, 276 sider, RV)

Marxisme-humanisme-feminisme (kr. 20)

Nytt RV-hefte fra kvinneutvalget i Trondheim. Lisen Lie og Astri Holm skriver om marxismen-humanismen til Raja Dunajevskaja, og om feminisme til Simone de Beauvoir. Janne Bromseth går inn på 90-tallets feminisme, med spesiell vekt på Nina Björk. Heftet er en del av oppfølgingen av RVs kvinnekongress i 1998 (RV).

Eritrea – hva nå? (kr. 20)

Tre artikler om den eritreiske frigjøringskampen, røttene til dagens grensekonflikt og om utfordringene framover. Heftet er laget av AKPs internasjonale utvalg og utgitt av Røde Fane. Av Peter M. Johansen og Tore Sivertsen. (AKP)

Til strikken ryker... (kr. 40)

Arbeidslivsutvalget vil smadre arbeidsmiljøloven. Les om forslaget og konsekvenser i AKPs nye hefte: «Fleksibilitet til strikken ryker» om Arbeidslivsutvalgets innstilling, NOU 1999:34. Av Kjersti Nordby, Ebba Wergeland og Johan Petter Andresen. (AKP)

AMG-hefter (kr. 20 pr. stk)

Seks ulike hefter med artikler fra Arbeidermaktgruppa: 1. «Maoismen og marxismen-leninismen», 2. «En kritikk av Kommunismens Svartebok», 3. «Den marxistiske tradisjonen», 4. «Enhetsfronten», 5. «Kampen mot fascismen i Tyskland» og 6. «AMG og trotskismen». Redigert av Bjarke Friborg. (*Forbundet Internasjonalen*)

Krig i vår tid? (kr. 20)

To artikler om sosialistisk anti-militarisme, gjenoptrykt fra Kontrast nr. 1-1978. Argumenter mot borgerskapets militærapparat, mot alle militærbevilgninger og for internasjonal klassekamp. Forfatterne Øystein Sørensen og Erik Solheim var den gangen aktive på den revolusjonære venstresiden i SU, forløperen til AMG og IS. (*Forbundet Internasjonalen*)

Nytt nr. av Revolusjon (kr. 20)

Marxist-leninistisk tidsskrift. Inneholder blant annet artikler om det borgerlige militæret, arbeidsmiljøloven, faglig politikk og om Tyrkia, Ecuador og Nord-Korea. (*ML-gruppa Revolusjon*)

Om folkestyre og proletariets diktatur (kr. 20)

ML-gruppa Revolusjon beskriver hvordan RV er ved å bli et «anarkotrotskistisk prosjekt for en utopisk småborgersosialisme». Inneholder også artikler av Albanias tidligere statsleder Enver Hoxha m.fl. om synet på staten og på proletariets diktatur (*ML-gruppa Revolusjon*)

RV skal sende bestillinga til:

Navn _____
Adresse _____
Postnr/sted _____

Ta kontakt med ditt fylkeslag:

RV sentralt

Osterhausgt. 27, 0184 Oslo,
22 98 90 50; fax: 22 98 90 55
rv@rv.no; www.rv.no

Østfold

Anne Steinsland
Mikkelbergbakken 10, 1832
Askim, tlf: 69 88 59 40,
epost:a-steins@online.no

Akershus

Geir Christensen
Liaveien 12, 1450 Nesoddtangen,
tlf: 66 91 29 68, epost: gutt-
orm4@online.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27,
direkte tlf 22 98 90 50, faks 22 98
90 55

Oslo

Eivind Hovig,
j.e.hovig@labmed.uio.no
RV-kontoret: Osterhausgate 27, tlf:
22 98 90 50, fax 22 98 90 55
Bystyregruppa: tlf: 22 86 19 21

Hedmark

Harald Dyrkorn
2100 Skarnes, tlf: 69 96 22 96.
epost: haralddy@online.no

Oppland

Michael Hall
Johan Castbergsgate 36, 2815
Gjøvik, tlf: 61 17 65 15,
epost: mi-ha@online.no

Buskerud

Sigbjørn Birkeland
Boks 310, 3471 Slemmestad,
tlf: 31 28 08 72

Vestfold

Per Jørgensen
Vardenlia 4 C, 3227 Sandefjord,
tlf: 33 46 53 42,
epost: perj@vestfoldnett.no

Telemark

Jan Gatevold
Nordahl Griegsvei 4, 3927
Porsgrunn, tlf: 35 51 28 50,
epost: jgatevol@online.no

Aust-Agder

Knut Henning Thygesen
Øvregate 16, 4950 Risør,
tlf: 37 15 14 51

Vest-Agder

Bjørn Tore Egeberg,
btegeb@online.no

RV-kontor: Kristian 4desgate 69,
tlf: 38 02 30 04,
e-post: rvagder@online.no

Rogaland

Leif Olsen, Admiral Cruysgate 24,
4012 Stavanger, tlf: 51 52 59 18
(p), 51 78 80 41 (j),
e-post: leolsen@online.no

Hordaland

Sigurd Solberg,
Boks 229, 5701 Voss,
tlf: 56 51 04 73 / 56 51 35 00,
e-post: sigurd.solberg@c2i.net

RV-kontor:
Postboks 992,
Vestre Torggate 6, 5808 Bergen
tlf: 55 31 64 21, faks: 55 31 99 70,
epost: bergenvr@online.no

Sogn & Fjordane

Ottar Uglum
Håland, 6993 Høyanger, tlf: 57 71
29 21, epost: ouglum@sf.telia.no

Møre & Romsdal

Odd Stensholt
Solbakken 50 A, 6429 Molde,
tlf: 71 21 55 34, epost: os@sivil-
hustad.no

Sør-Trøndelag

Pål Hellesnes
Tlf: 73 50 97 05, Drillveita 4, 7012
Trondheim, epost:
palhel@stud.ntnu.no

RV-kontor: Prinsensgt.14,
7417 Hospitalsløkkan,
tlf: 73 52 57 70, fax: 73 52 52 78

Nord-Trøndelag

Solveig Aamdal
Vestberget 11, 7650 Verdal, e-post:
solveig.aamdal@SU-NT.sni.tele-
max.no

Nordland

Gunnar Aarstein
8324 Digermulen, tlf: 76 07 68 88,
epost: gaarstei@online.no

Troms

Froda Bygdnes: St. Olavsgt. 31,
9405 Harstad, 77 06 92 60, fax: 77
06 92 61, epost: bygdnes@online.no

Finnmark

Synnøve Thomassen
Sorenskriverveien 13, 9511 Alta,
tlf: 78 44 09 57,
epost: ocheitma@online.no

Stilling ledig!

RV søker etter kontormedarbeider til vårt sentrale partikontor.

Vi ønsker oss en medarbeider som:

- kan jobbe selvstendig
- viser initiativ
- trives i et ungt og engasjert miljø
- har god innsikt i RVs politikk

Vi krever:

- kunnskap om tekstbehandling
- kunnskap om arkivering og oppbygging av saksarkiv

I stillingen ligger følgende oppgaver:

- sentralbordtjeneste
- diverse korrespondanse
- ansvar for drift av kontorutstyr
- oppbygging og ajourføring av saksarkiv
- oppgaver knyttet til konferanser og landsmøter

Lønnen er for inneværende år kr 19.170 brt/mnd. Muligheter for fleksibel arbeidstid og deltid kan diskuteres.

Søknadsfrist: 1. juli

Tiltredelse: 1. august eller etter avtale.

Søknad sendes: RV, Osterhausgate 27, 0183 Oslo. Spørsmål om stillingen kan rettes til fungerende partileder Chris Hartmann eller partisekretær Finn Olav Rolijordet.

Ja, eg vil bruke pengar på ei god sak:

- Medlemskap i Raud Valallianse, inkl. Opprør 10 ganger i året (kr. 300)
- Medlemskap i RV inkl. Opprør (trygda og studentar, kr. 100)
- Abonnere på Opprør (kr. 100)
- Medlemskap i Raud Ungdom (utan Rebell)
- Abonnere på Rebell (vanleg abo kr. 100, støtteabo kr. 200)
- Gi penger til *El Rebelde*, send giro (innsamlinga til MIR i Chile)

Ja, eg melder meg på:

- RVs sommerleir 7.-12. juli i Sandefjord

Send meg meir informasjon:

Namn: _____

Adresse: _____

Postnr., stad: _____

Porto

Rød Valgallianse
Osterhausgt. 27
0183 OSLO

Tlf: 22 98 90 50
Faks: 22 98 90 55
E-post: rv@rv.no